ПРАЛЕТАРЫ ЎСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ВІЦЕБСКІ ПРАЛЕТАРЫ

Орган гаркому КП(б)Б, гарсавету і гарпрафсавету.

ЛІПЕНЬ 21 1933 г. ПЯТНІЦА № 166.

СЕНЬНЯ Ў НУМАРЫ

ПРЫВІТАНЬНЕ "АБ'ЯДНАНАГА ПЛЕНУМУ ГАРКОМУ І гарКК КП(б)Б ЦК КП(б)Б,—т. ГІКАЛО. (1 стар.).

НА АСНОВЕ ЖАЛЕЗНАЙ БАЛЬШАВІЦКАЙ ДЫСЦЫПЛІНЫ ЗАБЯСЬПЕЧЫЦЬ ПОЎНАЕ АЖЫЦЬЦЯЎЛЕНЬНЕ ПАСТАНОЎ ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б. Пастанова аб'яднанага пленуму гаркому і гарКК КП(б)Б сумесна з партактывам па дакладзе сэкратара ЦК КП(б)Б тав. ЖАБРОЎСКАГА В. Ю. (1 стар.)

БЯЗЬЛІТАСНАЯ БАРАЦЬБА—ДЭКЛЯРАЦЫЙНАСЬЦІ, СЯМЕЙНАСЬЦІ, САНОЎНА-БАРСКІМ МЭТАДАМ КІРАЎНІЦТВА. З дакладу сэкратара гаркому КП(б)Б тав. ЖУРАЎЛЁВА І. Г. на агульным сходзе калектыву КП(б)Б фабрыкі „Сьцяг індустрыялізацыі" 18 ліпеня 1933 г. (3 стар.)

АДОЗВА 2-га ЎСЕБЕЛАРУСКАГА ЗЬЕЗДУ КАЛГАСЬНІКАЎ-УДАРНІКАЎ ДА ЎСІХ КАЛГАСЬНІКАЎ І АДНААСОБНІКАЎ БССР. (2 стар.)

ВЫГАНІМ ПЕРАРАДЖЭНЦАЎ, ГРУПОЎШЧЫКАЎ, УСЮ ГНІЛЬ (1 стар.)

АРТЫКУЛЫ: А. В—скі—За пралетарскі інтэрнацыяналізм (2 і 4 стар.).

Неадкладным завяршэньнем сенаўборкі ліквідуем прарыў. (4 стар.)

МЕНСК. ЦК КП(б)Б, тав. ГІКАЛО—АД АБ'ЯДНАНАГА ПЛЕНУМУ ГК І гарКК КП(б)Б.

Выпрабаванаму бальшавіку, баявому кіраўніку КП(б)Б—тав. Гікало аб'яднаны пленум гаркому і гарКК разам з агульнагарадзкім сходам актыву шле гарачае прывітаньне.

Наш пленум праходзіць пад знакам бязьлітаснай разгорнутай бальшавіцкай крытыкі допушчаных кіраўніцтвам і актывам віцебскай арганізацыі буйнейшых палітычных і гаспадарчых прарываў, пад знакам барацьбы за сваечасовую і першачарговую здачу сельгаспрадукцыі дзяржаве, пад знакам барацьбы за няўхільнае ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі, за пралетарскі інтэрнацыяналізм, супроць ухілу ў бок вялікадзяржаўнага шавінізму—галоўнай небясьпекі на даным этапе, супроць контррэвалюцыйнага беларускага нацыянал-дэмакратызму, супроць шавінізму ўсіх колераў і адценьняў, супроць тых, хто імкнецца ідэалізаваць контррэвалюцыйны Бунд.

У асобе тав. Гікало мы даём цьвёрдае бальшавіцкае слова ЦК КП(б)Б, што, згуртаваўшыся вакол абноўленага кіраўніцтва, мы на справе забясьпечым высокаякаснае ажыцьцяўленьне задач, пастаўленых у палітычна-завостраным рашэньні бюро ЦК КП(б)Б, у якім ускрываюцца з вычарпальнай паўнатой прычыны і карэньні глыбачэзных прарываў у рабоце арганізацыі, забясьпечым сваечасовую ўборку і першачарговую здачу сельгаспрадукцыі дзяржаве, забясьпечым выкананьне прамфінпляну па ўсіх паказальніках, будзем змагацца за права быць адным з перадавых, вядучых раёнаў БССР.

Завастраючы штодзённую бальшавіцкую пільнасьць, мы калёным жалезам бязьлітасна выпалім з нашых радоў элемэнты гнілога лібэралізму, сямейнасьці, абывацельшчыны, зазнайства, месьніцтва, групаўшчыны, апартуністычнага самазаспакаеньня, очкаўціразцельства, якія далёка яшчэ ня зжыты сярод асобных зьвеньняў партарганізацыі і нават сярод часткі партыйнага актыву.

Мы даем цьвёрдае абяцаньне ЦК КП(б)Б ачысьціць арганізацыю ад буржуазных перараджэнцаў, клясава-чуждых элемэнтаў, рашуча будзем выкрываць алілюйшчыкаў, якія, прыкрываючыся гучнымі фразамі, тармозяць на справе перабудову нашай працы.

Няхай жыве кіраўнік КП(б)Б тав. Гікало!

Няхай жыве ЦК КП(б)Б!

Няхай жыве правадыр і арганізатар сацыялістычнага будаўніцтва—ЦК УсеКП(б) і правадыр працоўных усяго сьвету тав. Сталін!

Выганім перараджэнцаў, групоўшчыкаў, усю гніль!

На пастанову ЦК КП(б)Б адкажам пасылкай 75 лепшых, моцных камуністаў з прадпрыемстваў і ўстаноў Віцебску на работу ў вёску.

На аснове жалезнай бальшавіцкай дысцыпліны забясьпечым поўнае ажыцьцяўленьне пастаноў ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б.

Пастанова аб'яднанага пленуму віцебскага гаркому і гарКК КП(б)Б сумесна з агульнагарадзкім сходам партыйнага актыву па дакладзе сэкратара ЦК КП(б)Б т. ЖАБРОЎСКАГА В. Ю. аб пастановах ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б аб становішчы віцебскай партыйнай арганізацыі.

Аб'яднаны пленум віцебскага гаркому КП(б)Б і гарадзкой кантрольнай камісіі КП(б)Б поўнасьцю ўхваляе і далучаецца да пастановы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б, якая з усёй бальшавіцкай вастратой ускрыла карэньні і прычыны буйнейшых прарываў у рабоце віцебскай партыйнай арганізацыі і вызначыла шляхі для іх безадкладнага і поўнага ліквідаваньня.

Аб'яднаны пленум падкрэсьлівае, што пастановы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б павінны зьявіцца для ўсёй партыйнай арганізацыі і для кожнага камуніста ў паасобку дакументамі БАЛЬШАВІЦКАГА ДЗЕЯНЬНЯ пад адзнакаю барацьбы за канкрэтнае, апэратыўнае кіраўніцтва, за веданьне людзей, за завастрэньне бальшавіцкай прынцыповасьці на кожным участку работы, пад адзнакаю безадкладнай перабудовы работы ўсіх зьвеньняў партыйнай арганізацыі, усіх зьвеньняў савецкіх і гаспадарчых устаноў, прафсаюзных і камсамольскіх арганізацый, барацьбы за тэмпы, якасьць і няўхільнае выкананьне партыйных і ўрадавых дырэктыў.

Аб'яднаны пленум ГК і гарКК разам з актывам абавязваюць усе калектывы і ячэйкі КП(б)Б забясьпечыць неадкладную прапрацоўку гэтых пастаноў на УНЕЧАРГОВЫХ сходах партыйных ячэек.

Пленум з усёй катэгарычнасьцю абавязвае кожную ячэйку сваечасова даваць самы рашучы адпор і прасякаць у корні спробы з боку асобных зьвязаных камуністаў [illegible] ПАДМЯНІЦЬ [illegible] сапраўдную МАБІЛІЗАЦЫЮ мас на неадкладнае і КРУТОЙ перабудовы ўсёй работы партыйнай арганізацыі на аснове ажыцьцяўленьня пастаноў ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б.

Пленум абавязвае ўсе партыйныя калектывы і ячэйкі правесьці прапрацоўку пастаноў ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б на высокім прынцыповым бальшавіцкім узроўні, у непарыўным злучэньні з вызначэньнем выцякаючых з пастановы канкрэтных мерапрыемстваў для даннага цэха, агрэгата, прадпрыемства, калгаса, брыгады, установы і г. д.

Прапрацоўка пастаноў ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б павінна прайсьці пад адзнакаю самага шырокага разгортваньня ЗНІЗУ ДА ЎВЕРХУ пралетарскай самакрытыкі, падвышэньня клясава-палітычнай пільнасьці кожнага камуніста і яго авангарднай ролі на прадпрыемстве і ў сельскай гаспадарцы, выяўленьня і выкрыцьця па імёнах і прозьвішчах, КАНКРЭТНЫХ НОСЬБІТАЎ маючайся ў асобных зьвеньнях партарганізацыі сямейсьцьвенасьці, групаўшчыны, саноўна-барскіх адносін да работы, пад адзнакаю выяўленьня буржуазных перараджэнцаў, бюракратаў, маскуючыхся клясавых ворагаў,—выганяючы іх з шэрагаў партыі.

Прапрацоўка пастаноў пленуму павінна прайсьці пад адзнакай выкрыцьця і выгнаньня кулацка-нацыяналістычных элемэнтаў, якія ў сваёй падрыўнай рабоце прыкрываюцца фальшыва-нацыянальным сьцягам, бязьлітаснага выкрыцьця наяўных сярод паасобных членаў партыі бундаўскіх настрояў, бязьлітаснага выкрыцьця праяў ухілу ў бок вялікадзяржаўнага шавінізму—галоўнай небясьпекі ў нацыянальным пытаньні, контррэвалюцыйнага беларускага нацыянал-дэмакратызму і шавінізмаў усіх іншых колераў і адценьняў.

Прапрацоўка пастаноў пленуму павінна быць адзначана сапраўднай мабілізацыяй усёй партыйнай арганізацыі і самых шырокіх мас рабочых НА ВЫКАНАНЬНЕ І ПЕРАВЫКАНАНЬНЕ ПРАМФІНПЛЯНУ па ўсіх колькасных і якасных паказчыках, НА ЗАВЯРШЭНЬНЕ Ў БЛІЖЭЙШЫЯ ДНІ ПРАПОЛКІ, на сваечасовую і баявую падрыхтоўку да ўборкі і датэрміновую першачарговую здачу сельскагаспадарчай прадукцыі дзяржаве.

Пленум з асабліваю сілаю падкрэсьлівае, што ўся партарганізацыя ў цэлым, кожны камуніст паасобку павінны зрабіць для сябе, для ўсёй сваёй работы просты вывад з указаньня ЦК КП(б)Б аб тым, што „Надыходзячы пэрыяд уборачнай кампаніі і збожжаздачы стане баявой праверкай перабудовы радоў віцебскай партыйнай арганізацыі".

Адзначаючы выключна слабы падбор работнікаў у радзе важнейшых сельсаветаў Віцебскага раёну, аб'яднаны пленум пастанаўляе даручыць бюро ГК КП(б)Б на працягу двух дэкад правесьці мабілізацыю 75 камуністаў і 50 камсамольцаў з ліку найбольш моцных і падрыхтаваных, правераных на непасрэднай практычнай рабоце рабочых з прадпрыемстваў і адказных работнікаў устаноў для пасылкі іх на сталую работу ў вёску.

Адзначаючы наяўнасьць значных палітычных памылак у рабоце мінулага кіраўніцтва рэдакцыі газэты „Віцебскі пралетары", аб'яднаны пленум даручае бюро ГК узмацніць апарат рэдакцыі групаю падрыхтаваных, бальшавіцкі-вытрыманых работнікаў.

Пленум заклікае ўсю партыйную арганізацыю да самага шчыльнага згуртаваньня вакол абноўленага складу бюро ГК і прэзыдыуму гарКК з тым, каб на аснове жалезнай бальшавіцкай дысцыпліны, у няўхільнай барацьбе на два фронты, за генэральную лінію партыі, супроць правага ўхілу як галоўнай небясьпекі, супроць „левых" загібаў і прымірэнцаў, на аснове апэрацыйнасьці і канкрэтнасьці ў кіраўніцтве забясьпечыць поўнае і высокаякаснае выкананьне тых задач, якія пастаўлены перад віцебскай арганізацыяй рашэньнямі ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б і тым самым вывесьці Віцебшчыну з паласы прарываў на адно з перадавых месц БССР!

Сэкратар ячэйкі ЦРК НЭЙДЛІН змазвае неабходнасьць неадкладнай прапрацоўкі пастановы ЦК.

Аб'яднаны пленум ГК і гарКК разам з партыйным актывам прыняў рашэньне аб прапрацоўцы пастановы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б на ўнечарговых сходах партыйных ячэек.

Зусім зразумела, што ў справе прапрацоўкі дораг кожны дзень, бо неабходна на падставе глыбокай прапрацоўкі гэтых выключнай важнасьці дакумантаў забясьпечыць круты пералом, крутую перабудову работы кожнага зьвяна, кожнай партыйнай ячэйкі, кожнай савецкай, прафсаюзнай і гаспадарчай арганізацыі.

Зусім зразумела, што гэтымі дакумантамі ЦК неабходна, ня губляючы ні мінуты, узброіць кожнага камуніста, кожнага актывіста, кожнага працоўнага.

Такім чынам, малейшая затрымка з прапрацоўкай гэтых дакумантаў павінна разглядацца, як зрыў важнейшага палітычнага мерапрыемства, якое павінна ўзброіць арганізацыю на безадкладную ліквідацыю прарываў у выкананьні прамфінпляну, сваечасовае правядзеньне ўборкі, датэрміновай здачы сельгаспрадукцыі дзяржаве.

Усяго гэтага не пажадаў зразумець сэкратар партыйнай ячэйкі ЦРК т. Нэйдлін.

Пастанова ЦК КП(б)Б была надрукавана ў „Зьвязьдзе" 15 ліпеня, а ён, Нэйдлін, не сьпяшаецца, ён вызначае тэрмін склікаваньня сходу на 23 ліпеня, лічачы, што гэтыя восем дзён асаблівай ролі ня граюць, бо, бачыце, у іх, у ЦРК, нядаўна быў адзін сход (па іншых пытаньнях), кой-хто з кіраўнікоў ЦРК зараз раз'ехаўся. Народ на сход склікаць будзе цяжка і таму зараз-жа, сёньня, склікаць унечарговы сход непатрэбна, бо гэта

«будзе бескарысным і зноў толькі будуць гутаркі, такой пасьпешнасьцю толькі ўсё скомкаем».

Бюро партыйнай ячэйкі ЦРК павінна з усёй бальшавіцкай рэзкасьцю даць вычарпальную палітычную ацэнку паводзінам свайго сэкратара, як чалавека, які алілюйскі адносіцца да важнейшых пастаноў ЦК, які ня здолеў мабілізаваць масу на іх выкананьне, як чалавека, які ня здолен ні на адзін дзень заставацца ў кіраўніцтве ячэйкай ЦРК.

Расхлябанасьць выпалім калёным жалезам!

На партыйны сход, скліканы па важнейшым палітычным пытаньні па прапрацоўцы рашэньня ЦК КП(б)Б аб віцебскай арганізацыі 19-га ліпеня на фабрыцы «Дзьвіна» на 7 гадз. увечары, к 8-мі гадзінам зьявілася з 199 членаў і кандыдатаў партыі толькі 77 і з 120 камсамольцаў толькі 19, ня ў прыклад выключна дысцыплінаванай яўцы на сход па шэрагу іншых прадпрыемстваў Віцебску («Сьцяг індустрыялізацыі», „Чырвоны мэталіст").

У чым справа? Справа ў тым, што партыйны актыў адной з буйнейшых нашых фабрык, маючы ў мінулым вядрэнныя бальшавіцкія традыцыі, маючы нямала ў сваіх радох цьвёрдых бальшавікоў, да апошняга часу праяўляў гніла-лібэральныя адносіны да тых, хто падрывае асновы жалезнай бальшавіцкай дысцыпліны.

На фабрыцы, сярод актыва ўжо «прызвычаіліся», што партыйныя сходы прызначаліся, зрываліся і на гэта ніхто не зьвяртаў патрэбнай увагі.

«Мы праводзілі падрыхтоўчую работу ў цэхах з сэкратарамі цэхавых зьменавых ячэек, няўжо-ж мы будзем гутарыць з кожным членам і кандыдатам партыі, з кожным камсамольцам паасобку»—заяўляюць у адзін голас тт. Ідэль, Собалева і сэкратар камітэту камсамолу т. Малева.

Дрэнна праводзілі падрыхтоўчую арганізацыйную работу вы, тт. Ідэль, Собалева і Малева. Вы-ж кіраўнікі, вы-ж арганізатары. Хіба-ж вы не ўсьвядомілі выключнай палітычнай важнасьці сходу па прапрацоўцы важнейшага рашэньня ЦК партыі? Хіба так трэба арганізоўваць справу?..

Выцягнем „на сьвет" канкрэтных зрыўшчыкаў сходу 19-га ліпеня, тых «шляп» у першую чаргу па простай віне, нядбайнасьці, разгільдзяйстве якіх быў сарваны сход.

Вось сэкратар партыйнай ячэйкі зьмены „А" тав. РАМАНАВА. З 52-х членаў і кандыдатаў партыі ае зьмены на сход зьявілася толькі 20.

А вось сэкратар рамонтнай ячэйкі т. РАШЧЫНСКІ, той і сам не палічыў патрэбным зьявіцца на сход. З яго цэху прышло з 17-ці партыйцаў толькі 9.

Са зьмены, дзе сэкратаром ячэйкі працуе ДЗЯГІЛЕВА, з 43-х камсамольцаў на сход прышло толькі 4.

А рэкорд у „арганізацыі яўкі" камсамольцаў пабіла сэкратар ячэйкі КСМ СУХАМІРАВА, якая расьцярала сваю «армію» камсамольцаў і на сход зьявілася толькі яна адна.

І ўсе падставы меў загадчык аргаддзелам гаркому партыі тав. Башмачнікаў, які ў сваёй прамове перад сабраўшыміся расцаніў факт зрыву сходу, як палітычную блізарукасьць кіраўніцтва партыйнага калектыву і асобных сэкратароў парт'ячэек, і ў першую чаргу членаў бюро партыйнага калектыву тт.: Ідэля, Собалевай, Іваноўскага, Малевай і г. д., недаацаніўшых буйнейшага палітычнага значэньня такога дакуманту, якім зьяўляецца рашэньне бюро ЦК КП(б)Б аб віцебскай партарганізацыі.

Укараніўшыяся ў радзе асобных зьвеньняў віцебскай партыйнай арганізацыі расхлябанасьць, расхістанасьць, благадушша і бястурботнасьць, павінны быць калёным жалезам выжжаны са ўсёй практыкі нашай работы.

Урокі зрыву партсходу на «Дзьвіне» павінны быць улічаны ўсімі партыйнымі ячэйкамі і партыйнымі калектывамі віцебскай партарганізацыі, каб больш не дапусьціць гэткага ганебнейшага зьявішча ні ў адным зьвяне нашай арганізацыі.

Ул. Рыжы.

Чакаем замацаваньня справаю прынятай рэзалюцыі!

(На сходзе партыйнага калектыву завода „Чырвоны мэталіст").

На сходзе партыйнага калектыву завода «Чырвоны мэталіст» з дакладам аб рашэньнях ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б аб віцебскай партыйнай арганізацыі выступіў старшыня гарКК КП(б)Б тав. Аверын.

У сваім дакладзе тав. Аверын падрабязна спыніўся на становішчы віцебскай партарганізацыі, на тых глыбокіх прарывах і вялікіх палітычных памылках, якія былі дапушчаны мінулым кіраўніцтвам, а таксама тых мерах, якія ЦК КП(б)Б прыняў для аздараўленьня і ўмацаваньня віцебскай партарганізацыі. Тав. Аверын на канкрэтных прыкладах сапраўднасьці завода «Чырвоны мэталіст» аналізаваў прычыны нездавальняючай работы віцебскай прамысловасьці і іншых зьвеньняў работы партарганізацыі.

Завод «Чырвоны мэталіст» вытворчую праграму 1932 году ня выканаў. Першы квартал 1933 году завод скончыў з прарывам. Толькі плян другога кварталу ў сумарных адносінах быў выкананы на 102 проц.

Першая дэкада ліпеня паказвае, што на заводзе не замацаваны нават тыя адносныя посьпехі, якія дасягнуты ў другім квартале. Дэкадны плян выкананы на 58,9 проц. Заданьне па восьцы для фурманак выканана толькі на 46,29 проц. У цэхах, асабліва ліцейным, вырас брак, у гэтым цэху на запасных частках для [illegible]рачных машын маецца каля 25 проц. браку.

Усё гэта паказвае на наяўнасьць САМАЗАСПАКАЕНЬНЯ пасьля выкананьня пляну другога кварталу, наяўнасьць апартуністычнага самацёку ў рабоце.

Камуністы заводу «Чырвоны мэталіст», у асноўным, правільна зразумелі сэнс пастановы ЦК аб становішчы віцебскай партарганізацыі, паказалі, што яны зьяўляюцца моцнай апорай новага кіраўніцтва арганізацыі. Таварышы, якія выступалі ў спрэчках, з бальшавіцкай рэзкасьцю ўскрылі рад сур'ёзных недахопаў і непаладак у рабоце цэхаў завода, у рабоце партыйнага, гаспадарчага і прафсаюзнага кіраўніцтва.

У цэхах надзвычай дрэнна наладжаны тэхнічны нагляд. З маючыхся на заводзе звыш 30 тэхнікаў, непасрэдна на вытворчасьці работае толькі 2 чал.

РАБОТУ ТЭХНІЧНАГА АДДЗЕЛУ—ПАД АГОНЬ РАБОЧАЙ САМАКРЫТЫКІ!

Тт. Сноўкін, Бобрыкаў, Юрчанка адзначалі агіднейшую работу тэхнічнага аддзелу. Як гэты аддзел арганізуе вытворчасьць? У такарны цэх быў спушчаны аддзелам эскіз для абточкі двайной шасьцёрні да жняяркі «Камунар». Эскіз быў складзены без указаньня разьбы, што зрабіць работнікі тэхаддзелу дагадаліся толькі пасьля таго, як 20 шасьцёрак былі сапсаваны.

У ліцейным цэху ўвесь час вялікі брак, але ніхто з тэхнікаў, інжынэраў, майстраў, як напрыклад, Жураўскі, да апошняга часу ня цікавіліся прычынамі браку і ня прымалі ніякіх мер да зьнішчэньня яго. Ня цікавілася гэтым партыйнае, гаспадарчае і прафсаюзнае кіраўніцтва. Па ініцыятыве камітэту камсамолу, намечана склікаць завадзкую канфэрэнцыю па якасьці, але гэта пачынаньне не сустракае належнай падтрымкі з боку арганізацыі завода.

КАМУНІСТ БАСКІН ФАКТЫЧНА ПАТУРАЕ БРАКАРОБАМ.

Між тым, тэхнічны аддзел і бюро ІТС узначальвае камуніст КАРАЎКІН. Наогул сярод тэхнікаў вялікая праслойка камуністаў і камсамольцаў: Баскін, Гурвіч, Крыгель, Лебедзеў, Сьліў, Цырлін і інш. Тэхнік-камуніст БАСКІН не жадае займацца выяўленьнем браку і бракаробаў, заяўляючы, што гэта справа... цэхавых камісій.

Агідныя адносіны на заводзе маюцца да абсталяваньня. З-за тэхнічнага недагляду паламаны шасьцідзесяцітонны прэс. У такарным цэху каля трох месяцаў стаіць імпартны шліфавальны варштат, які неабходна ўстанавіць. На варштаце навалены дошкі, жалеза, многа сьмецьця. Да гэтае пары не скарыстоўваецца імпартны варштат для рэзкі мэталяў.

Працоўная дысцыпліна на заводзе расхістана. У ліцейным цэху група лодыраў (ГАЎРЫЛАЎ, ЗЕЛЯНКОЎ і інш.), сярод якіх быў таксама былы камуніст АРЛОЎ, сыстэматычна прагульвала, дэзарганізоўвала работу цэху. Да іх, паміж іншым, да апошняга часу ня прымаліся ніякія меры. Толькі 18 ліпеня гультаі, прагульшчыкі, дэзарганізатары вытворчасьці былі выкінуты з заводу.

Слаба разгорнута на заводзе палітычна-масавая работа.

* * *

У спрэчках усяго выступілі 21 чал. Выступаўшыя таварышы, між іншым, таксама адзначылі абсалютна нездавальняючую работу гарсавету і гарпрафсавету ў адносінах дабрабыту гораду і арганізацыі культурнага рабочага адпачынку.

БЯЗЬЛІТАСНЫ ДАВАЦЬ АДПОР „ЛЕВАКАМ", БЯЗЬЛІТАСНА ВЫКРЫВАЦЬ АЛІЛЮЙШЧЫКАЎ.

Камуністы „Чырвонага мэталіста" поўнасьцю і цалкам далучыліся да рашэньняў ЦК УсеКП(б) і КП(б)Б, адзначыўшы ўсю бальшавіцкую вастрату і выключную важнасьць гэтых рашэньняў. Тым, хто спрабаваў скавіць пастанову ЦК, быў дадзены на сходзе рашучы адпор. Такі адпор быў дадзены тав. КАРАЛЁВУ, які ў сваім выступленьні дапусьціў «левацкі» паклёп заявіўшы, што ўся „віцебская арганізацыя зьяўляецца каростаю на целе КП(б)Б".

Камуністы «Чырвонага мэталіста» разгорнута прапрацавалі пастановы ЦК.

Зараз справа гонару ўсяго калектыву камуністаў „Чырвонага мэталіста"—забясьпечыць поўнае і безадкладнае выкананьне прынятай рэзалюцыі.

Міх. Рабіновіч, Пімштэйн.

АБ ЗРЫВЕ ПАРТСХОДУ ПА ПРАПРАЦОЎЦЫ ПАСТАНОВЫ ЦК КП(б)Б АБ ВІЦЕБСКАЙ ПАРТАРГАНІЗАЦЫІ.

З пастановы парткалектыву фабрыкі „Дзьвіна" ад 19 ліпеня 1933 году.

Кваліфікаваць ганебнае зьявішча зрыву партсходу на фабрыцы „Дзьвіна" 19 ліпеня г. г., прысьвечанага прапрацоўцы рашэньня ЦК КП(б)Б аб віцебскай арганізацыі, як праяўленьне грубейшай недаацэнкі з боку часткі членаў і кандыдатаў партыі аграмаднага палітычнага значэньня рашэньня ЦК КП(б)Б і аб'яднанага пленуму гаркому і гарКК па даным пытаньні і лічыць, што падрыхтоўчая работа да сходу з боку сэкратароў ячэек, партпрымацаваных, а таксама і па камсамольскай лініі праведзена была слаба і фармальна. Разам з тым бюро парткалектыву не правяло адпаведнай праверкі выкананьня сваіх дырэктыў па пытаньні падрыхтоўкі да сходу.

Прапанаваць бюро ячэек, пад асабістую адказнасьць сэкратароў ячэек, не пазьней 20 ліпеня склікаць пазачарговыя пасяджэньні бюро, на якіх абгаварыць адно пытаньне—аб зрыве сходу, выклікаўшы і заслухаўшы пэрсанальныя тлумачэньні незьявіўшыхся і спазьніўшыхся на сход, і прыняць меры жорсткага партспагнаньня ў адносінах да таварышоў, незьявіўшыхся, альбо спазьніўшыхся на сход па няўважлівых прычынах (ЛІЦЬВІНАВА, ПАЎЛЮКЕВІЧ, КАМЛЁНАК, ДРАГУНОВА, САЛДАЦЕНКА, ЕГЕРАВА, ГЕРАСІМОЎСКАЯ).

Папярэдзіць сэкратароў ячэек тт.: РАШЧЫНСКАГА, МАЛАШЧАНКА, БАРАНАВУ і РАМАНАВУ, партпрымацаваных, парторгаў, сэкратара камітэту КСМ т. МАЛЕВУ, што ў выпадку недастатковай падрыхтоўчай работы да паўторнага сходу, склікаемага 21-га ліпеня, яны будуць прыцягнуты да суровай партыйнай адказнасьці.

Канстатуючы, што значная частка партарганізацыі фабрыкі (да 25 проц.) дагэтуль яшчэ зусім незнаёма з рашэньнямі ЦК КП(б)Б, даручыць бюро ячэек забясьпечыць давядзеньне пастановы да кожнага члена, кандыдата партыі і беспартыйнага рабочага.

Нам. сэкратара парткалектыву ІДЭЛЬ.

За бальшавіцкія калгасы, за заможнае жыцьцё калгасьніка!

Не дапусьцім ніякай зацяжкі са здачай прадукцыі дзяржаве, не пазьней 1 кастрычніка выканаем плян паставак збожжа, заваюем пяршынства ў спаборніцтве з Заходняй вобласьцю!

АДОЗВА 2-га ЎСЕБЕЛАРУСКАГА ЗЬЕЗДУ КАЛГАСЬНІКАЎ-УДАРНІКАЎ ДА ЎСІХ КАЛГАСЬНІКАЎ І АДНААСОБНІКАЎ БССР.

Чатыры месяцы таму назад першы ўсебеларускі зьезд калгасьнікаў-ўдарнікаў заклікаў усіх калгасьнікаў і аднаасобнікаў Беларусі на бальшавіцкае правядзеньне веснавой сяўбы. Зьезд заклікаў разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва за высокі ўраджай, на лепшае правядзеньне сяўбы, за высокую якасьць работы. Зьезд заклікаў навесьці самы строгі парадак, самую цьвёрдую працоўную дысцыпліну ў кожным калгасе, узяць работу кожнага калгасьніка пад узаемны кантроль, каб сустрэць вясну добра падрыхтаванымі, каб як мага лепш апрацаваць глебу.

Адозва зьезду зьявілася баявой праграмай нашай барацьбы і перамог.

ПРАМОВА т. СТАЛІНА—СЬЦЯГ СПАБОРНІЦТВА.

Прамова т. Сталіна на ўсесаюзным зьезьдзе калгасьнікаў-ударнікаў зьявілася сьцягам сацыялістычнага спаборніцтва. Сваім лёзунгам—зрабіць за два—тры гады ўсіх калгасьнікаў заможнымі—т. Сталін, перадавы ўдарнік нашай краіны, яшчэ больш умацніў нашу волю, нашу баявую гатоўнасьць працаваць сумленна, па-гаспадарску, нашу ўпэўненасьць у правільнасьці калгаснага шляху.

Сьледуючы ўказаньням т. Сталіна, мы ўзяліся за навядзеньне строгіх парадкаў у калгасах. Перад сяўбой і ў часе пасеўнай мы выгналі з нашых калгасаў нямала кулакоў, шкоднікаў і лодыраў. У пераважнай большасьці калгасаў дысцыпліна была больш моцнай, чым калі-небудзь. Мы забясьпечылі посьпех сяўбы тым, што стварылі пастаянныя брыгады, у якіх вядучую ролю адыгрывалі перадавыя ўдарнікі і ўдарніцы.

Калгасьнікі прайшлі вялікую школу жыцьця, яны пераканаліся, што сумленная праца—гэта галоўнае для дасягненьня дабрабыту, яны зразумелі, што ў найбольшым выйгрышы застаюцца найбольш сумленныя калгасьнікі. Яны пераканаліся, што толькі калектыўная праца, толькі калектыўная гаспадарка можа іх забясьпечыць, што шлях калгаснага будаўніцтва—адзіна правільны шлях.

ВІТАЕМ СТВАРЭНЬНЕ ПАЛІТАДДЗЕЛАЎ.

У гэту вясну на калгасных палёх шырока ўкараніліся сьвядомыя сацыялістычныя адносіны да працы. [illegible] Мы вітаем стварэньне палітаддзелаў—пільнага партыйнага вока на вёсцы, [illegible]

БССР скончыла ў гэтым годзе сяўбу на 20 дзён раней, чым летась. [illegible]

Ці можам мы задаволіцца вынікамі вясны? Далёка не.

[illegible]

Ачыстку і аздараўленьне калгасаў трэба няўхільна праводзіць і далей.

ПАСТАЯННАЯ БРЫГАДА АДКАЗВАЕ ЗА ЎРАДЖАЙ.

Адна з галоўных задач—не дапусьціць ломкі пастаянных вытворчых брыгад. Вопыт паказаў, што ў большасьці калгасаў кожны год дапускаліся памылкі, як толькі канчалі сяўбу, дык [illegible]

ЗАЦЯГВАНЬНЕ ПОЛІВА—ПАГРОЗА ЎРАДЖАЮ.

Мы ўклалі ў зямлю шмат працы, але мы яшчэ не [illegible]

Між тым, поліва ў нас зацягваецца як на ільне, так і на збожжы. [illegible]

Мы не можам дапусьціць невыкананьня пляну [illegible]

ЛІКВІДАВАЦЬ АДСТАВАНЬНЕ НА СЕНАЖАЦЯХ.

[illegible]

Лічаныя дні засталіся да ўборкі. Наступае самы гарачы час, самы напружаны, самы адказны. [illegible] датэрмінова выканаць абавязкі перад пралетарскай дзяржавай.

ЗАГАДЗЯ ПАДРЫХТАВАЦЬ КОСЫ, СЯРПЫ, ЖНЯВЯРКІ.

Мы павінны пачаць жніво ў пэрыяд васковай сьпеласьці. Нельга прапускаць ні аднаго дню і гадзіны. А для гэтага трэба прадугледзіць усё—падрыхтаваць коняй, збрую, трактары, жнявяркі, косы і сярпы. Усё павінна быць гатова. Дрэнна будзе, калі ўжо ў часе ўборкі мы будзем шукаць сярпы, правіць косы, даставаць вяроўкі і розную збрую. Усё гэта павінна быць гатова загадзя. Мы заклікаем вас, таварышы калгасьнікі і аднаасобнікі, зараз-жа праверыць усе вучасткі падрыхтоўкі, нічога не празяваць і неадкладна нагнаць прапушчанае.

Было-б вялікім злачынствам пакінуць на полі нязьвязаным зжатае збожжа. Наша задача—увесь зьняты ўраджай вязаць у снапы, пры чым вязаньне пачаць зараз-жа сьледам за жывом.

НЕ ДАМО РАСКРАСЬЦІ НІ АДНАГО ЗЯРНЯЦІ.

Неабходна, таварышы, добра падумаць наконт аховы і ўліку ўраджаю. Нямала ў нас ахвотнікаў да плёнаў чужых рук. Кулак гатоў на ўсё, толькі-б пашкодзіць калгасам. Ён ня спыніцца і перад падпалам сьвірнаў. Ужо зараз, калі збожжа пасьпявае, наліваецца, розныя лодыры, гультаі чакаюць, пакуль жыта зусім пасьпее, яны толькі і думаюць, каб «пастрыгчы» ўраджай, каб набраць сабе больш каласоў. Ці можам мы дапусьціць гэта? Зразумела, не. Ня даць раскрасьці ніводнага коласа, ніводнага зярняці—вось наш лёзунг.

Непасрэдную ахову ўраджаю трэба ўскласьці на палявыя брыгады, брыгадзіры павінны аб'яжджаць і ведаць свае вучасткі. Трэба таксама вылучыць спэцыяльных аб'ездчыкаў палёў з нашых лепшых актывістаў-ударнікаў, у дапамогу ім вылучыць вартаўнікоў па палях. Апрача таго, тут могуць шмат дапамагчы дазоры камсамольцаў-ударнікаў.

ПІЛЬНАЕ ВОКА—ЛЯ МАЛАТАРНІ.

Мала гэтага, трэба зьберагчы ўраджай і пры малацьбе. І тут патрэбна надта пільнае вока. У мінулым годзе было шмат выпадкаў раскрадваньня збожжа пры малацьбе. Ва многіх калгасах хлеб пападаў у першую чаргу не дзяржаве і добрасумленным калгасьнікам, а гультаём і зладзеям. Для зладзеяў і шкоднікаў малацьба—гэта самы спрыяючы момант. Не дапусьцім, каб рука кулака, шкодніка і гультая працягнулася да калгаснага дабра. Ад жніва і да ссыпнога пункту—на ўсім гэтым шляху мы павінны наладзіць пільную і моцную ахову. Гэта зрабіць ня так цяжка. Партыя і ўрад далі нам вострую зброю барацьбы з раскрадвальнікамі калгаснага дабра—закон аб ахове сацыялістычнай маёмасьці.

Яшчэ адна справа—ніякай раздачы збожжа ў выглядзе авансаў калгасьнікам на таку. Ля кожнай малатарні трэба паставіць вагу. Не адвозіць без узважваньня ні аднаго кілёграма. Вагаўшчыкамі і возчыкамі трэба вылучыць правераных людзей, якім можна даверыць гэту важнейшую справу. Ахоўваць кожнае зерня, як вока—вось абавязак кожнага сумленнага калгасьніка. Дакладны ўлік і суровы кантроль забясьпечаць захаваньне ўраджаю.

ВЫКАНАНЬНЕ ПЛЯНУ ЗБОЖЖАЗДАЧЫ—ПЕРШАЯ ЗАПАВЕДЗЬ.

«Разгарнеце збожжазагатоўкі з першых-жа дзён уборкі і фарсуйце іх, бо першая запаведзь—выкананьне пляну збожжазагатовак»—сказаў т. Сталін. Гэтыя словы нашага правадыра, першага ўдарніка тав. Сталіна мы павінны добра памятаць. Гэтыя словы—наша баявая праграма. Наш першачарговы абавязак—да тэрміну выканаць абавязацельствы перад дзяржавай. Збожжа проста з-пад малатарні—на ссыпны пункт.

Зьезд заклікае ўсіх калгасьнікаў і аднаасобнікаў БССР разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва на поўнае выкананьне пляну паставак збожжа не пазьней 1-га кастрычніка, не дапусьцім найменшай зацяжкі са здачай прадукцыі дзяржаве.

Мы вітаем ініцыятыву калгасу «Новае жыцьцё», Слуцкага раёну—перадавога вядучага раёну БССР, які заваяваў пераходны чырвоны сьцяг за перамогу па сяўбе. Ударнікі калгасу «Новае жыцьцё» першымі адгукнуліся на заклік днепрабудаўцаў і ўзялі на сябе рад абавязацельстваў па баявым правядзеньні ўборкі і збожжапаставак.

НОРМЫ ЗБОЖЖАПАСТАВАК—НЕПАХІСНЫ.

Клясава варожыя элемэнты імкнуцца ўсімі спосабамі сарваць здачу збожжа дзяржаве. Яны імкнуцца пасеяць няверʼе ў непахіснасьць устаноўленых норм паставак збожжа дзяржаве, у непахіснасьць самога закону аб цьвёрдых пастаўках. Некаторыя праўленьні калгасаў, некаторыя калгасьнікі і аднаасобнікі пашлі на кулацкую вудачку, давалі хлусьлівыя зьменшаныя даныя аб ураджайнасьці, каб ашукаць дзяржаву. Памятайце, таварышы, закон аб пастаўках збожжа цьвёрды і непахісны. Ніхто ня мае права памяншаць устаноўленыя законам нормы. Выканаўшы свой абавязак перад дзяржавай, кожны калгас, кожны калгасьнік зможа поўнасьцю распараджацца ўраджаем. Аднак, ні ў якім разе ня будзе дапушчана і зьмяншэньне ўстаноўленых норм. Гэтага не павінны дапускаць у першую чаргу мы—калгасьнікі.

ДАТЭРМІНОВА ЗДАМО ТРАСТУ І ІЛЬНОВАЛАКНО ДЗЯРЖАВЕ.

Праз пару тыдняў пачнецца ўборка—церабленьне звышраньняга ільну і сьледам за гэтым масавае церабленьне. Усебеларускі зьезд калгасьнікаў-ударнікаў прымае выклік калгасьнікаў Бежыцкага раёну СССР і ўключаецца ў сацыялістычнае спаборніцтва ільнаводчых раёнаў Саюзу. Зьезд заклікае ўсіх калгасьнікаў і аднаасобнікаў пачаць церабленьне ільну ў яго раньняй жоўтай сьпеласьці паасобнымі вучасткамі, не чакаючы пасьпяваньня ўсяго масыву. І скончыць церабленьне на працягу 8—10 рабочых дзён. Забясьпечым выхад ня менш 2,4 цэнтнэра валакна з гектара. Даб'ёмся гатунку ільновалакна ня ніжэй 10-га нумару. Скончым абмалот праз 5—7 дзён пасьля церабленьня і забясьпечым неадкладны добраякасны расьціл. Датэрмінова здамо трасту і валакно дзяржаве.

БССР—адзін з буйнейшых бульбяных раёнаў Саюзу. Наш ганаровы абавязак забясьпечыць бульбай ня толькі працоўных БССР, але і рад рабочых цэнтраў Саюзу. Таму мы павінны разам з капаньнем бульбы пачаць здачу, каб скончыць пастаўкі не пазьней 1-га лістапада. Не дапусьцім таго, каб як у мінулыя гады бульба мёрзла ў вагонах, каб рабочы спажывец атрымаў папсаваную прадукцыю.

Усебеларускі зьезд калгасьнікаў-ударнікаў выклікае на сацыялістычнае спаборніцтва калгасьнікаў і аднаасобнікаў Заходняй вобласьці на бальшавіцкае правядзеньне ўборкі, малацьбы і паставак прадуктаў дзяржаве. Спаборніцтва з Заходняй вобласьцю ў часе веснавой сяўбы падбадзёрвала і падштурхоўвала нас. Яно зьявіцца магутным стымулам у далейшай нашай барацьбе за ўраджай, нашай перамогі.

НЕ ЗАБЫВАЦЬ ПРА АСЕНЬНЮЮ СЯЎБУ.

Таварышы калгасьнікі і аднаасобнікі!

Рыхтуючыся зараз да ўборкі і збожжаздачы, мы не павінны забываць і аб асеньняй сяўбе, аб зяблеве. Ніякай перадышкі не павінна быць. Трэба арганізаваць справу так, каб кожная гадзіна была поўнасьцю скарыстана для прадукцыйнай працы.

Нам трэба будзе ў гэтым годзе сурʼёзна ўзяцца за пашырэньне пасеваў азімай пшаніцы, для чаго мы маем усе ўмовы і кліматычныя і глебавыя. Не звярачвалі мы да гэтага часу на пшаніцу належнай увагі. Трэба цяпер такую памылку выправіць.

* *
*

Таварышы, наш зьезд засядаў у дні сьвяткаваньня вызваленьня Беларусі ад белаакупантаў. 13 год назад Менск быў вызвалены ад апошніх акупантаў і над сталіцай БССР узьняўся наш баявы чырвоны сьцяг. На тых палёх, дзе 13 год назад сьвісьцеў бізун, скрыпелі шыбеніцы, камандавалі памешчыкі і ксяндзы, зараз квітнеюць і наліваюцца густыя калгасныя ўсходы.

Дзякуючы правільнаму правядзеньню генеральнай лініі партыі, дзякуючы няўхільнаму ажыцьцяўленьню ленінскай нацыянальнай палітыкі, пры дапамозе працоўных усяго Савецкага саюзу БССР стала ў рады рэспублік з разьвітай прамысловасьцю і сельскай гаспадаркай. Пабудаваны дзесяткі новых вялікіх прадпрыемстваў, абсталяваных паводле апошняга слова тэхнікі. Ажыцьцяўляецца лёзунг тав. Сталіна—зрабіць усіх калгасьнікаў заможнымі.

Ад нас саміх, ад таго, як мы будзем змагацца за сумленную працу на полі і ўборцы, за першачарговую здачу прадукцыі дзяржаве—залежыць зрабіць гэты год апошнім годам труднасьцяй. Для гэтага варта працаваць, не шкадуючы сіл.

Разаб'ём усе спробы рэштак кулацтва сарваць нашу ўдарную дружную працу.

За бальшавіцкія калгасы! За заможнае жыцьцё калгасьніка! За сумленную калгасную працу!

Няхай жыве ленінская камуністычная партыя і яе правадыр тав. Сталін!

Аб тав. КОФМАНЕ.

Пастанова віцебскай гарадзкой камісіі па чыстцы партыі.

У сувязі з тым, што тав Кофман, будучы прызначаны старшынёй ячэйковай праверачнай камісіі, адмаўляўся выяжджаць у вёску—лічыць неабходным падзергнуць яго паўторнай чыстцы на ячэйцы пад кутом погляду недысцыплінаванасьці яго, як члена партыі.

АД ВІЦЕБСКАЙ ГАРАДЗКОЙ КАМІСІІ ПА ЧЫСТЦЫ ПАРТЫІ.

Абвяшчаюцца наступныя зьмены ў складзе ячэйковых праверкомаў:

1. У праверком пад старшынствам тав. Шыліна замест т. Вісдэргаўза, які прызначаны старшынёй праверкому вясковых партʼячэек, уводзіцца тав. Есько А. Г.—член партыі з 1925 г., рабочы, работае дырэктарам палітэхнікуму.

2. У праверком пад старшынствам тав. Лаймана замест т. Бардзёнкавай, якая асзабаняецца па хваробе, уводзіцца тав. Фэліцыянт Ф. Н.—член партыі з 1924 году, работніца. Працуе загадчыкам кантрольнага аддзелу фабрыкі імя Клары Цэткін.

3. У праверком пад старшынствам тав. Грачова замест тав. Азаронкавай, якая прызначана партсьледчым гаркамісіі, уводзіцца т. Шэрман І. С.—член партыі з 1924 году, работніца. Працуе тэхпрапагандыстам на фабрыцы «Сьцяг індустрыялізацыі».

4. У праверком пад старшынствам т. Карчэўскага замест т. Адама, які адклікаты на работу ў Менск, уводзіцца тав Мышалаў І. Г.—член партыі з 1926 году, рабочы. Працуе загадчыкам цэху шчаціна-шчотачнага камбінату.

5. У праверком пад старшынствам тав. Ражаўскага замест Мышалава ўводзіцца т. Фёдараў П. Е.—рабочы, член партыі з 1924 году. Працуе прыёмшчыкам на заводзе «Чырвоны мэталіст».

Віцебская гарадзкая камісія па чыстцы.

ЗА ПРАЛЕТАРСКІ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛІЗМ *).

А. В—СКІ.

Нацдэмаўская практыка паказала, што яны далёка ня вычэрпваліся „культурніцкай“ контррэвалюцыяй. Пад акампанэмэнтам «культуры» (нацыянальнай па форме і буржуазнай, фашысцкай па зьмесьце) яны тварылі вельмі празаічныя шкодніцкія і інтэрвэнцкія справы. Іх работа не абмяжоўвалася культурнымі ўстановамі—Наркамасьветы, Акадэміяй Навук, а і Дзяржпланам, Наркамземам. Сталыпінец Прышчэпаў насаджваў хутары, прабуючы гэтым стварыць апору для контррэвалюцыйнага перавароту. Будучы прэмʼер беларускага белагвардзейскага ўраду стараўся заўчасна забясьпечыць сябе сацыяльнай базай. А нацдэмаўскія плянавікі ў саюзе з сыяністамі і вялікадзяржаўнікамі на сухой мове лічбаў прабавалі сарваць справу індустрыялізацыі.

Яўрэйскі нацыяналізм ішоў рука ў руку з беларускімі нацдэмамі. Сыяніст, дзеяч „прампартыі“ шкоднік Каплан у сваіх паказаньнях скромна гаворыць аб тым, што яму быў абяцаны пост міністра гандлю і прамысловасьці ў нацдэмаўскім беларускім урадзе. Яго калегай—ваенным міністрам, згодна гэтага нацдэмаўскага праекту, павінен быў быць генэрал ад бандытызму Булак-Булаховіч, які мае нязьлічоныя «гераічныя ўчынкі» ў справе арганізацыі яўрэйскіх пагромаў. Вось яна «сьвятая сямейка» сыяніста і пагромшчыка, крыжа і торы ў іх паходзе супроць дыктатуры пралетарыяту. У гэтым нічога дзіўнага няма. Калі ў Парыжы ў часе крыжовага паходу супроць СССР магло ў царкве адбыцца агульнае багаслужэньне каталіцкай царквы і яўрэйскага рабіна супроць „праклятых бальшавікоў“, дык чым-жа сыяніст Каплан горшы за парыскага рабіна? Чым ён, нарэшце, горшы за сыяніста Пасманіка, дарадчыка Дзянікіна, і другога сыяніста Краснага—правай рукі Пятлюры?

Калі Капланы займаліся шкодніцтвам, пасьлядоўнай сьвядомай барацьбой супроць савецкай улады, дык яўрэйскія нацыянал-апартуністы аказвалі ім падтрыманьне. І тут павучальна падкрэсьліць тое, што апартунізм у пытаньні нацыянальным ня ідзе па-за і міма апартунізму па агульна-палітычных і гаспадарчых пытаньнях. Мірнае ўрастаньне кулака ў сацыялізм—такім быў сьцяг правага апартунізму, гэта было пушчана ў ход яўрэйскім нацыянал-апартунізмам, і як гэта характэрна для апартунізму, з „агаворачкамі“.—Кулак „наогул“ маг чыма і не ўрасьце мірна ў сацыялізм, але іншая справа—кулак яўрэйскі. Ён кулак асаблівы, „прыгнечаны“ Ён па нутры сваім—савецкі.

У практыцы Азэту, Камзэту і асабліва саматужна прамысловай каапэрацыі была шырока праведзена гэта „тэорыя“ «асаблівасьцяй яўрэйскага кулака».

Палітыка партыі па землеўпарадкаваньні працоўных яўрэяў, па аказаньні дапамогі яўрэйскай беднаце была адціснута на задні плян. Пад відам беднаты аказвалася дапамога элемэнтам капіталістычным. Працоўных, — разважалі нацыянал-апартуністы,—няма чаго ўпарадкоўваць. Задача, як быццам бы, выяўляецца ў тым, каб „ператварыць у працоўных ранейшых непрацоўных, г. зн. гандляроў і прадпрыемцаў. Па іх думцы, з гэтымі рэшткамі яўрэйскай буржуазіі трэба не змагацца, а ім трэба дапамагаць. Спробы яўрэйскіх нэпманаў прыстасоўвацца да новых умоў, хавацца ад савецкай улады ў „арцелях“ і карлікавых калгасах са сваіх людзей атрымлівалі тут шырокае падтрыманьне. Пад відам „каапэрацыйных“ прадпрыемстваў насаджаліся спэкулянцка-нэпманскія гнёзды.

Саматужна-прамысловая каапэрацыя была абвешчана чыста „яўрэйскай“ справай. Ігнаравалiся тысячы саматужнікаў беларусаў, асабліва ў вёсцы. Туды атрымалі шырокі доступ капіталістычныя спэкулянцкія элемэнты. Яны былі дэлікатна названы „людзьмі з ініцыятывай“.

КП(б)Б ускрыла гэтыя нацыяналістычныя манэўры. Яна іх вывела на „чыстую ваду“. У асобнай пастанове ЦК КП(б)Б была выкрыта сутнасьць яўрэйскага нацыянал-апартунізму і нацыяналізму, былі паказаны манэўры клясавага ворага на гэтым этапе клясавай барацьбы. Апартуністычнае кіраўніцтва яўбюро ЦК КП(б)Б было зьнята, носьбіты і праваднікі яўрэйскага нацыяналізму былі разьбіты.

КП(б)Б разграміла тэорыю і практыку вялікадзяржаўнікаў і мясцовых нацыяналістаў усіх масьцей. Былі разгромлены гнёзды контррэвалюцыйнага шкодніцкага нацдэмакратызму і яго агентуры ў радох партыі. Удар быў нанесены сакрушальны.

Трэба асабліва адзначыць барацьбу КП(б)Б супроць вялікадзяржаўнага шавінізму, які зьяўляецца галоўнай небясьпекай. Партыя, савецкая ўлада білі ня толькі па тэорыях вялікадзяржаўнікаў, яны іх сакрушалі і на практыцы. Кожны крок наперад (а крокі былі ў нас сапраўды сямімільныя), кожны новы ўздым сацыялістычнага будаўніцтва, кожная праява росквіту беларускай пралетарскай культуры—быў ударам па вялікадзяржаўным шавінізме. Толькі людзі, у якіх розум памуціўся, людзі, асьлепленыя ненавісьцю да пралетарскай дыктатуры,—могуць адмаўляць наяўнасьць беларускай мовы, беларускай культуры. Толькі тыя, якіх клясавая варожасьць да пралетарыяту даводзіць да варʼяцтва, могуць адмаўляць, што Беларусь сярмяжная зрабілася Беларусьсю індустрыяльна аграрнай. А ўсе гэтыя перамогі зьяўляюцца рэзультатам упартага, настойлівага ажыцьцяўленьня лініі партыі, упартай барацьбы на два фронты — з вялікадзяржаўнікамі і нацыяналізмам мясцовым.

Вядучы ўпартую, жорсткую барацьбу супроць контррэвалюцыйнага нацыянал-дэмакратызму, КП(б)Б дала рашучы адпор той „крытыцы“ нацыянал-дэмакратызму, якая выходзіла не з пазыцыі марксызму-ленінізму, а з вялікадзяржаўных пазыцый.

Але разграміць ворага не азначае яшчэ дабіць яго канчаткова. І іменна ў апошні час, пры абвастрэньні клясавай барацьбы, пры аслабленьні пільнасьці і ўвагі да гэтага фронту,—мы зноў маем актывізацыю яго.

Гэтая актывізацыя клясавага ворага асабліва ярка сказалася ў часе збожжанарыхтовак мінулага году, калі клясавы вораг прабаваў сарваць збожжанарыхтоўкі, прыкрываючыся фальшыва нацыянальным сьцягам.

Стаўка на голад,—узяць пралетарскую дыктатуру ізморам—гэта ня нова для ворагаў рабочай клясы, для шкоднікаў рознага роду. Такія «отрадные перспективы» песьціў Рамзін, на гэта разьлічвалі шкоднікі ў іншых галінах

Нацдэм умясьчаў гэтую шкодніцкую дзейнасьць у „нацыянальнай абалочцы“.

„Нас абіраюць“—гэта быў лейтматыў контррэвалюцыйнай кулацкай агітацыі супроць збожжанарыхтовак.—У нас выкачваюць для іх—для рускіх,—гаварыў, напэўна, ідэолёг кулацтва—нацдэм. Нацдэм хацеў гэтым злавіць двох зайцаў: ударыць па хлебанарыхтоўках, па снабжэньні пралетарскіх цэнтраў СССР і сеяць ненавісьць паміж працоўнымі Беларусі і працоўнымі іншых рэспублік нашага Саюзу.

Яскрава, гэта контррэвалюцыйная агітацыя магла прыняць і прымала больш «тонкія», больш завуаляваныя формы. Кулак стаў дзейнічаць „ціхай сапай“, прыстасоўваецца і яго ідэолёг.

— Мы «наогул» ня супроць збожжанарыхтовак, нават наадварот, усялякім чынам падтрымалі-б іх, але да Беларусі гэта не адносіцца. Краіна наша бедная і адсталая, краіна наша лапцюжна сярмяжная. Ад нас узяць нельга. Беларусь мае такія нацыянальныя асаблівасьці, якія выдзяляюць яе з усіх рэспублік Савецкага саюзу. Законы СССР для Беларусі ня пісаны!

Нацдэмы хацелі гэтым ня толькі сарваць нарыхтоўкі, але і адмовіць тое, што Беларусь пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, дзякуючы ленінскай нацыянальнай палітыцы перастала быць краінай адсталай, а зрабілася адной з перадавых рэспублік СССР. Ім патрэбна лягенда аб „беларускай торбе“ пры савецкай уладзе, як сродак контррэвалюцыйнай агітацыі супроць савецкай улады. — Глядзіце, людцы добрыя,—жаласьліва пяе нацдэмаўская канарэйка,—працуем, працуем, а з торбы ня выбраліся.

Такую ж „філёзофію“ падпусьціў у містычнай форме аўтар вядомага апавяданьня «Матчын сын» Сымон Баранавых. Плача там нацыяналістычная зязюля, сьлязьмі заліваецца над горкім лёсам беларускага „народу“ (чытай—эксплёататараў кулакоў)—сеем, сеем, а каму дастанецца?

Увесь нацдэмаўскі арсэнал супроць дыктатуры пралетарыяту, уся нацыяналістычная славеснасьць супроць «чужакоў» («гояў»,—сказаў-бы разьюшаны яўрэйскі нацыяналіст) была пушчана ў ход, каб сарваць нарыхтоўкі. Нацдэмы ўзначальвалі кулацкі сабатаж супроць нарыхтовак. Фальшывы нацыянальны сьцяг зрабіўся сьцягам, пад якім зьбіраліся і абʼядноўваліся апошнія сілы разьбітага, але недабітага ворага.

Таксама прабаваў тут прыкрывацца фальшывым нацыянальным сьцягам і яўрэйскі нацыяналізм. Мы ведаем аб такіх выпадках, калі сабатавалі нарыхтоўкі пад лёзунгам, што «у нас калгас нацыянальны, а пагэтаму абавязак перад дзяржавай нас не датычыцца».

Шкодніцкая работа, якая была выкрыта ў органах Наркамзему, была вельмі шчыльна пераплецена з нацдэмаўшчынай. Нягледзячы на разгром прышчэпаўшчыны, у органах Наркамзему была «ціхай сапай» працягнута групай шкоднікаў-нацдэмаў практыка прышчэпаўшчыны—хутарызацыя

Актывізацыю клясавага ворага на сучасным этапе мы наглядаем у ня меншай ступені на культурным фронце. Кантрабандысты трацкісцкія, бундаўскія і нацдэмаўскія адзіным фронтам выступаюць супроць партыі, усялякім чынам маскуючы свае кантрабандысцкія вылазкі.

Што можа быць больш наочным у гэтым адзіным нацдэмаўска - бундаўска трацкісцкім фронце, чым тое, што апеку над трацкістам Рыўлінам ўзяла нацыянал-фашысцкая „Беларуская крыніца“? Фашысты з „Беларускай крыніцы“ клічуць усіх „сапраўдных сыноў беларускага народу“, прыяцеляў „культуры і цывілізацыі“ ўстаць на абарону „беларускага вучонага“ Рыўліна, які „прасьледуецца бальшавікамі“.

Якую-ж „навуку“ распаўсюджваў гэты „беларускі вучоны“ Рыўлін? Варта ўказаць хаця б на адну з яго апошніх контррэвалюцыйных трацкісцкіх вылазак. Рыўлін прабаваў паўтарыць трацкісцкі паклёп на партыю, на Леніна аб тым, што да 1907 году Ленін нібыта належаў да Каўцкага артадаксальным марксыстам. Гэтым трацкіст Рыўлін прабаваў паўтарыць той паклёп Слуцкага на Леніна, на бальшавікоў, быццам бы Ленін і бальшавікі не змагаліся супроць цэнтрызму.

А апалёгет Бунду Чарняўскі прабаваў абяліць і апраўдаць ня толькі Бунд, але і сыяністаў, гэту партыю яўрэйскай буржуазіі, гэтых агентаў міністэрстваў замежных спраў буйных імпэрыялістычных дзяржаў, Чарняўскі прабаваў прадставіць, як носьбітаў „нацыянальна-вызваленчага руху“.

Толькі будучы асьлепленым імкненьнем да ідэалізацыі сыянізму, можна рабіць такую грубую фальсыфікацыю. Сыянізм ніколі і нідзе,

(канец артыкулу гл. на 4-й ст.).

*) Канец. Пачатак гл. у №№ 161 і 164.

Бязьлітасная барацьба—дэклярацыйнасьці, сямейнасьці, саноўна-барскім мэтадам кіраўніцтва!

„БЮРО ЦК ПАТРАБУЕ АД ВІЦЕБСКАЙ ПАРТАРГАНІЗАЦЫІ... КАНЧАТКОВА ЛІКВІДАВАЦЬ СЫСТЭМАТЫЧНЫЯ ПРАРЫВЫ РАБОТЫ Ў ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ І СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРЦЫ РАЁНУ“ (з пастановы ЦК КП(б)Б).

*З дакладу сэкратара віцебскага гаркому КП(б)Б т. ЖУРАЎЛЕВА на агульным сходзе калектыву КП(б)Б фабрыкі „Сьцяг індустрыялізацыі“ 18 ліпеня *).*

Таварышы! Пастанова ЦК УсеКП(б) аб віцебскай і кальчугінскай партыйных арганізацыях [illegible] аб становішчы вучоту камуністаў, а таксама пастанова бюро ЦК КП(б)Б аб становішчы віцебскай партыйнай арганізацыі зьяўляюцца дакумантамі выключна важнага, буйнейшага значэньня, дакумантамі, якія павінны быць пакладзены ў аснову ўсёй работы нашай арганізацыі, кожнага яе зьвяна, кожнага камуніста паасобку.

Бюро гаркому, у прыватнасьці, мяркуе ў бліжэйшы-ж час вылучыць непасрэдна з прадпрыемстваў для работы на адказьнейшых вузлавых вучастках значную групу рабочых-ударнікаў, у тым ліку і абавязкова беспартыйны рабочы актыў (Працяжныя воплескі).

Рашучым падцягваньнем бальшавіцкай дысцыпліны ў кожным зьвяне партыйных, савецкіх, гаспадарчых і прафсаюзных арганізацый

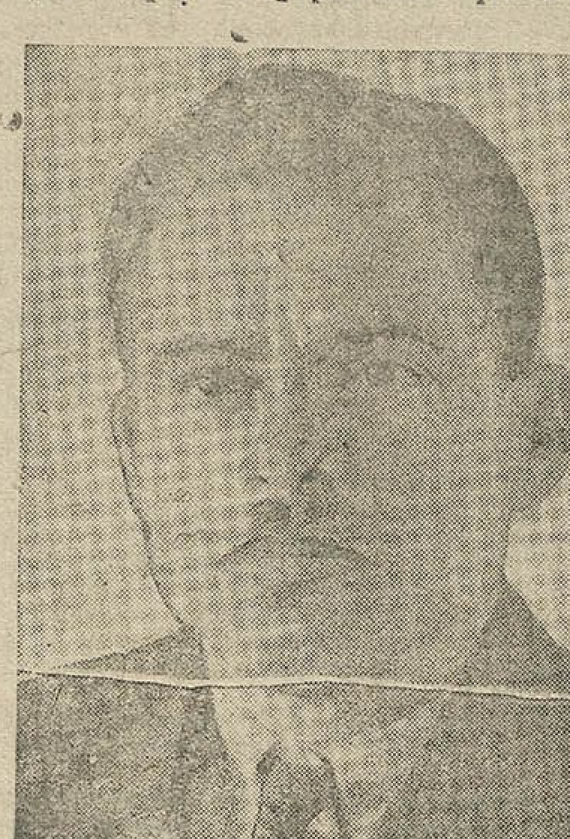

Віцебшчыны, барацьбою НА СПРАВЕ з гніла-лібэральнымі адносінамі да дробнабуржуазнай расхлябанасьці, высокаякасным і своечасовым праводзеньнем праполкі і ўборкі, датэрміновай здачай дзяржаве сельскагаспадарчай прадукцыі, выкананьнем прамфінпляну—мы павінны СПРАВАМІ ўсёй арганізацыі, усіх працоўных Віцебшчыны адказаць на пастанову ЦК КП(б)Б.

I. Зьменім практыку ўсёй работы ў бок завастрэньня бальшавіцкай прынцыповасьці, канкрэтнага апэрацыйнага кіраўніцтва, веданьня людзей.

Як магло здарыцца, таварышы, што ў нашай партарганізацыі аказалася звыш 800 чал. «мёртвых душ»? Гэта прамы рэзультат таго, што, прымаючы людзей у рады партыі і віцебскай арганізацыі, часам падыходзілі да гэтага сур'ёзьнейшага і адказьнейшага пытаньня мэханічна, штампуючы прыём людзей, якія нічога агульнага ня маюць з партыяй, людзей, ня вартых званьня бальшавіка, клясава чужых. На[illegible]ясьць такой вялікай колькасьці „мёртвых ду[illegible] разам з тым зьяўляецца прамым рэзультатам і таго, што сярод прымаемых у нашы рады членаў і кандыдатаў партыі—здаровай, незасьмечанай часткі—не вялося сыстэматычнай і настойлівай штодзённай палітычна-выхаваўчай работы, адсутнічала ўзброеньне іх вопытам і традыцыямі бальшавізму, адсутнічала ўзброеньне іх баявым бальшавіцкім вучэньнем Леніна і Сталіна.

ЦК УсеКП(б), абмеркаваўшы ўказаныя факты, пастанавіў абвясьціць вымову за адсутнасьць кіраўніцтва пастаноўкай вучоту і за слабасьць арганізацыйна-партыйнай работы б. сэкратару віцебскага гаркому Міцькову. За фармальна-мэханічны падыход да рабочых-ударнікаў і огульнае выключэньне іх з партыі, абвешчана вымова сэкратару парткалектыву фабрыкі «Дзьвіна» тав. Вэксьлеру.

Характэрна, між іншым, адзначыць, што гэты самы Вэксьлер, нават пасьля гэтай пастановы ЦК УсеКП(б), палічыў магчымым абвяргаць факты наяўнасьці вялікага адсеву, наяўнасьці «мёртвых душ», адсутнасьці выхаваўчай работы, чым, па сутнасьці, на справе выступіў супроць пастановы ЦК УсеКП(б), імкнучыся дэзарганізаваць усю партарганізацыю фабрыкі.

Ну, хіба-ж гэта бальшавік? Гэта гніль, бесхрыбетны чалавек! І зусім зразумела, чаму бюро гаркому КП(б)Б пастанавіла неадкладна зьняць Вэксьлера з кіраўніцтва парткалектывам фабрыкі «Дзьвіна».

ЦК УсеКП(б) [illegible] віцебскаму гаркому «неадкладна правесьці дакладную зьверку наяўнага складу членаў партарганізацыі і забясьпечыць дакладны апэрацыйны вучот членаў і кандыдатаў партыі, арганізуючы не радзей аднаго разу на тры месяцы праверку пастаноўкі гэтай справы ва ўсіх парт'ячэйках».

ЦК абавязаў на бліжэйшы час, у асаблівасьці ў сувязі з чысткай партыі, узьняць партыйна-арганізацыйную і выхаваўчую работу ва ўсіх парт'ячэйках з тым, каб забясьпечыць выву[illegible]эньне і ахоп партработай усіх членаў і кандыдатаў партыі на аснове індывідуальнага падыходу да кожнага з іх, а таксама ліквідаваць запазычанасьць па членскіх партыйных узносах.

Задача актыву і ўсёй партарганізацыі ў цэлым заключаецца іменна ў тым, каб на вобыце ўсёй барацьбы і работы партыі бальшавікоў, на вывучэньні Маркса—Леніна—Сталіна выхоўваць, па-бальшавіцку загартоўваць новаўступіўшых членаў і кандыдатаў партыі з тым, каб кожны з іх быў непахісным змагаром у барацьбе на два франты за генэральную лінію партыі, супроць правага ўхілу—галоўнай небясьпекі на даным этапе, супроць «левых» загібаў і прымірэнчых адносін да ўхілаў, за цьвёрдае, няўхільнае ажыцьцяўленьне ленінскай нацыянальнай палітыкі, за пралетарскі інтэрнацыяналізм

Як жа, таварышы, магло здарыцца, што віцебская арганізацыя, вялікая па колькасьці і моцная па сваім складзе, арганізацыя з бальшавіцкімі традыцыямі ў мінулым, з шырокім партыйным актывам правальвала на працягу апошніх год работу па асноўных галінах нашай гаспадаркі? [illegible]

ПОЎНАСЬЦЮ ВЫКАНАЕМ ШЭСЬЦЬ УМОЎ т. СТАЛІНА!

Вы, напэўна, добра памятаеце сыгналы ЦК КП(б)Б аб ганебнейшым невыкананьні прамысловасьцю Віцебску прамфінпляну як па колькасьці, так асабліва і па якасьці. Але былое кіраўніцтва гаркому, гарКК і гарсавету фактычна не зрабіла з гэтых [illegible] належных практычных вывадаў, абмежавалася славесна-дэкляратыўнымі адносінамі да гэтых сыгналаў. І ў выніку такія заводы, як «Чырвоны металіст», «Камінтэрн», фабрыкі «Сьцяг індустрыялізацыі» і «Прафінтэрн» з году ў год сыстэматычна не выконвалі прамфінплян.

Гэта дало ўсе падставы для выключна жорсткай, але цалкам справядлівай ацэнкі [illegible] ЦК КП(б)Б, што «віцебская партарганізацыя, зьяўляючыся адной з буйнейшых пралетарскіх арганізацый БССР, [illegible] прарызаў як у галіне прамысловасьці, так асабліва сельскай гаспадаркі». Маючы ўсе магчымасьці заняць перадавыя пазыцыі ў справе сацыялістычнага будаўніцтва ў горадзе і на вёсцы, забясьпечыць вядучую ролю сярод паўночных раёнаў Беларусі, віцебская партарганізацыя, аднак, сыстэматычна, з кварталу ў квартал, ня выконвае прамфінпляна, асабліва на новых буйнейшых прадпрыемствах будаўніцтва першай пяцігодкі, дае вельмі нізкую якасьць прадукцыі, паставіўшы, напрыклад, буйнейшую фабрыку «Сьцяг індустрыялізацыі» перад пагрозай закрыцьця панчошнага цэху ў [illegible] сыстэматычнага і зусім недапушчальнага [illegible] памеры выпуску браку.

Веснавую сяўбу, уборку і асабліва загатоўкі мінулага году віцебская партарганізацыя правяла выключна дрэнна, ня вытрымаўшы тэрмінаў, указаных партыяй і урадам, [illegible] ня [illegible] „очкоўтырацельства“ [illegible]

Першую веснавую сяўбу другой пяцігодкі, [illegible] праверкай [illegible] вёсцы, [illegible] віцебская партарганізацыя [illegible] барацьбы [illegible] апошніх [illegible] вучастках [illegible] таго, [illegible] кіраўніцтва [illegible] гарсавету ня [illegible] ЦК КП(б)Б па [illegible] пытаньні сяўбы, загатовак і [illegible], якія ўказваў ЦК УсеКП(б) і якія асобна адзначылі лютаўскі і сакавіцкі пленумы ЦК КП(б)Б, мабілізуючы ўвагу ўсіх партарганізацый на неадкладнае і хутчэйшае іх выкананьне».

Альбо возьмем становішча камунальнай гаспадаркі нашага раёну. Усякі, хто хоць калі-небудзь знаёмы са становішчам камунальнай гаспадаркі, ведае, што гэтым пытаньнем былое кіраўніцтва гарсавету не займалася, саноўна-барскі адносілася да такіх выключна-важных пытаньняў. Пройдзіце па вуліцах Віцебску. Скрозь няспраўны брук, гразь. Плян будаўніцтва рабочых дамоў у значнай меры правалены з-за расхістанасьці, расхлябанасьці, канцылярскіх мэтадаў зьнятага зараз кіраўніцтва гарсавету, адарванасьці гэтага былога кіраўніцтва ад рабочых мас.

ЗА ЦЕСНУЮ СУВЯЗЬ З МАСАМІ, ЗА ВЫЛУЧЭНЬНЕ РАБОЧЫХ НА РАШАЮЧЫЯ ВУЧАСТКІ БУДАЎНІЦТВА.

Адрыў былога кіраўніцтва і часткі актыву ад шырокіх працоўных мас—асноўная прычына прарываў у Віцебску. Трэба са ўсёй праматою [с]казаць, што ў радзе савецкіх і прафсаюзных арганізацый Віцебску рабочая праслойка вельмі нязначная, ні ў якім разе недастатковая, а ў некаторых месцах гэта праслойка амаль зусім адсутнічае. Гэта вядзе да расхістанасьці, безадказнасьці апарату, адсутнасьці бальшавіцкай пільнасьці, гэта вядзе да таго, што ў радзе асобных зьвеньняў нашага савецкага, гаспадарчага, прафсаюзнага, а часам і партыйнага апарату маецца засьмечанасьць. Возьмем, напрыклад, наш гарадскі транспарт. З прычыны шкодніцкага, па сутнасьці, кіраўніцтва, транспарт прыведзены ў нягоднасьць. З 70 коняй—45 недзе «зьніклі». Зараз недахопу сена, здаецца, ня маецца, а коні ў гарадзкім транспарце падаюць. Бязумоўна, што ў кіраўніцтве гарадзкім транспартам сядзяць шкоднікі, можа нават шкоднікі (ці прымірэнцы да шкоднікаў) з партбілетам у кішэні. Трэба выкрыць і выгнаць усю гніль з гарадзкога транспарту, трэба паставіць туды ч э с н ы х, адданых рабочых, здольных па-бальшавіцку кіраваць гэтым важным вучасткам нашай гаспадаркі.

Нам трэба неадкладна і з вычарпальнай паўнатою зрабіць усе вывады з указаньня ЦК КП(б)Б, што «кіраўніцтва віцебскай партарганізацыі ў асобе тт. Міцькова, Кардашэнка і Вэзэля не зразумела і не ўзяло ўрокаў для сваёй работы з указаньняў ЦК УсеКП(б) і КП(б)Б аб тым, што гніла-лібэральныя адносіны партыйных і савецкіх арганізацый да выкананьня асноўных гаспадарча-палітычных кампаній, да перарадзэнцаў у радах партыі, да сабатажнікаў, да кулацка-нацыяналістычных элемэнтаў, якія прыкрываюцца фальшыва-нацыянальным сьцягам,—зьяўляліся і зьяўляюцца яшчэ адной з асноўных прычын нашай слабай работы, адставаньня ў радзе важнейшых вучасткаў і патрабуюць самай рашучай барацьбы. Кіраўніцтва віцебскай арганізацыі ня толькі ня ўдарыла са ўсёй бальшавіцкай рашучасьцю па ўказаных недахопах, якія моцна ўстанавіліся ў радзе зьвеньняў віцебскай партарганізацыі і асабліва сярод часткі актыву, але і само праявіла, асабліва пры праводзеньні сяўбы, гніла-лібэральныя адносіны да дробнабуржуазнай расхлябанасьці. Само кіраўніцтва не пабудавала сваёй работы на аснове апэрацыйнасьці і канкрэтных указаньняў».

II. „Рэвалюцыйная пільнасьць зьяўляецца тэй самай якасьцю, якая асабліва неабходна цяпер бальшавікам“.

Нам таксама трэба з вычарпальнай паўнатою ЗРАБІЦЬ УСЕ ВЫВАДЫ з указаньня ЦК КП(б)Б аб рашучай барацьбе са спадчынаю старога кіраўніцтва—элемэнтамі сямейсьцьвенасьці, групаўшчыны, балбатні, саноўна-барскіх адносін да работы, адрыву значнай часткі верхавіны партарганізацыі ад партыйных мас.

У рабоце былога кіраўніцтва гарсавету існавала сямейсьцьвенасьць, актыў гарсавету адштурхоўваўся ад работы. Старшыня гарсавету Кардашэнка працаваў выключна саноўна-барскімі мэтадамі, кіруючы з габінэту, ня бываючы на прадпрыемствах, у калгасах. Бязумоўна, што з такім кіраўніцтвам Віцебшчына не магла выконваць прамфінплян і сельска-гаспадарчыя работы. Трэба зараз жа зьнішчыць агіднасьці, якія твораца і засталіся на паасобных вучастках работы гарсавету і яго аддзелаў. У гэтых адносінах вялікую ролю павінна будзе адыграць вылучэньне ў апарат вытрыманых камуністаў з вытворчасьці, лепшых беспартыйных ударнікаў актывістаў.

Возьмем, да прыкладу, такі выключна важны і адказьнейшы вучастак работы, як рабочае забесьпячэньне. Між тым «нягледзячы на рад сыгналаў аб нездавальняючай рабоце буйнейшых прадпрыемстваў («Сьцяг індустрыялізацыі», «КІМ», „Дзьвіна“ і г. д.) і яўна нездавальняючае становішча культурна-бытавога абслугоўваньня рабочых і работы па палепшаньні снабжэньня іх, кіраўніцтва віцебскага гаркому ня толькі не прад'явіла сур'ёзных, канкрэтных патрабаваньняў да непасрэдных работнікаў прадпрыемстваў, але і ня здолела сур'ёзна паставіць ні аднаго пытаньня, якое-б сьведчыла аб уважлівых адносінах кіраўніцтва партарганізацыі да пытаньняў прамысловасьці і патрэб рабочых. Наадварот, сваёй няўмелай арганізацыяй сяўбы ў калгасах раду прадпрыемстваў і пастаноўкай работы самазагатовак, віцебская партарганізацыя—у асобе яе кіраўніцтва—паказала няўменьне справіцца з задачамі барацьбы за прамфінплян і палепшаньне становішча рабочых».

Адной з прычын прарыву ў гэтай галі не трэба лічыць тое, што людзі, якія сядзяць у радзе зьвеньняў апарату па рабочым снабжэньні, часта злачынна-нядбайна, а часам проста сьвядома, па-шкодніцку адносіліся да сваёй работы. І да такіх «работнічкаў» былое кіраўніцтва гаркому, гарсавету і раду прадпрыемстваў ня лічыла магчымым прымаць рашучыя меры, не лічыла патрэбным аддаваць пад суд. Між тым, гэтыя мяккацелыя гніла-лібэральныя адносіны да зрыўшчыкаў рабочага снабжэньня фактычна, па сутнасьці, заахвочвалі, гралі на руку ворагам рабочае класы.

Усё гэта, разам узятае, з усёй відавочнасьцю кажа аб тым, што нам усім, закасаўшы рукавы, трэба з усіх сіл, з усім намаганьнем бальшавіцкай волі і бальшавіцкай энэргіі моцна папрацаваць, каб узьняць работу ўсіх зьвеньняў віцебскай партарганізацыі на той узровень, які патрабуе пастанова ЦК.

Толькі так, пры самым актыўным і непасрэдным удзеле і падтрыманьні ўсяго актыву, усёй арганізацыі і самых шырокіх рабочых мас мы здолеем выявіць і зьнішчыць усе тыя балячкі і прарывы, аб якіх гаворыцца ў пастанове ЦК КП(б)Б.

ШЫРОКА РАЗГОРНУТАЙ САМАКРЫТЫКАЙ ПРАСЯКНЕМ УСЮ НАШУ РАБОТУ.

Агонь пралетарскай самакрытыкі нам трэба накіраваць на кожны вучастак барацьбы за прамфінплян, за праполку, уборку і першачарговую здачу сельскагаспадарчай прадукцыі дзяржаве, на кожны вучастак нашага нацыянальна-культурнага будаўніцтва з тым, каб магутны ўздым хвалі крытыкі і самакрытыкі неадрыўна арганічна злучаўся з барацьбой за няўхільную дзейснасьць самакрытыкі, каб ня было самакрытыкі на халастым ходу, самакрытыкі бяз вынікаў.

Так, разам з іншымі пытаньнямі, мы дрэнна змагаліся за добрую пастаноўку работы нашай народнай асьветы, за правільнае праводзеньне ленінскай нацыянальнай палітыкі.

Выпадак з настаўнікам Сьцяпура (у Крупскім раёне) і паказаньні ў зьвязку з гэтым Цэнтральнага камітэту УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б, здаецца, павінны былі паслужыць моцным урокам для выпраўленьня тых памылак, якія былі дапушчаны ў віцебскай арганізацыі ў справе праводзеньня ленінскай нацыянальнай палітыкі партыі. Але былое кіраўніцтва гаркому і гарсавету толькі славесна-дэкляратыўна стала на шлях выпраўленьня гэтых дапушчаных памылак і, як прамы вынік гэтага, у прыватнасьці зьяўляецца і тое, што «праходзячая чыстка віцебскай партарганізацыі паказвае наяўнасьць сярод паасобных членаў партыі бундаўскіх настрояў, асабліва там, дзе бундаўскія ўплывы на некаторыя зьвеньні работы дагэтуль ня выкрыты».

Альбо вось на мэблёвай фабрыцы сядзяць людзі, якія спраджаюць варожасьць, уносяць рознь паміж рабочымі розных нацыянальнасьцяй, распальваюць антысэмітызм, гэтым самым проста дапамагаюць клясаваму ворагу ў яго падрыўной рабоце. А між тым, кіраўніцтва партыйнай ячэйкі мэблёвай фабрыкі не дало жорсткага бальшавіцкага адпору гэтым ворагам, якія беспакарана, да апошняга часу, праводзілі сваю работу.

Альбо вось у нашы асобныя ўстановы (як вэтэрынарны інстытут) і на іншыя вучасткі культурнага фронту змагло пралезьці старарэжымнае, царскае ахвосьце, якое кантрабандай, „ціхаю сапаю“ спрабуе працягваць контррэвалюцыйныя ідэі, контррэвалюцыйныя справы.

Шырока разгортваючы пралетарскую самакрытыку, умацоўваючы самую шчыльную непасрэдную сувязь з працоўнымі масамі, пры дружным падтрыманьні і непасрэдным удзеле як актыву, так і ўсёй арганізацыі ў цэлым, мы павінны і ЗРОБІМ, каб выпаліць да канца самыя малейшыя праявы згубы бальшавіцкай пільнасьці, малейшыя праявы месьніцтва, групаўшчыны, славесна-дэкляратыўных адносін да дырэктыў партыі і ўраду.

Наша задача зараз заключаецца ў тым, каб безадкладна выцягнуць віцебскую прамысловасьць з прарыву, у якім яна знаходзіцца.

Ці можам мы гэта зрабіць? Бязумоўна, можам і павінны гэта зрабіць! Для гэтага ў нас ёсьць усе прадпасылкі, ёсьць вялікая партыйная арганізацыя, значная колькасьць рабочых, якія прыкладуць усе намаганьні для таго, каб пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б, пад кіраўніцтвам абноўленага складу гаркому і гарКК выцягнуць Віцебшчыну з ганебнага прарыву.

А прарыў на нашых прадпрыемствах мог здарыцца толькі таму, што мы дагэтуль па-сапраўднаму, па-баявому, са ўсёй настойлівасьцю не ўзяліся за разгорнутае ажыцьцяўленьне шасьці гістарычных умоў тав. Сталіна.

Цякучасьць рабочай сілы, абязьлічка, няправільная расстаноўка рабочай сілы—усё гэта зьяўлялася і зьяўляецца бічом шэрагу прадпрыемстваў Віцебшчыны.

Трэба, нарэшце, зразумець, што пастанова ЦК УсеКП(б) аб рабоце вугальнай прамысловасьці Данбасу і аб перабудове чыгуначнага транспарту таксама поўнасьцю датычыцца і да кожнага з нашых прадпрыемстваў. Гэтыя дакуманты паказваюць нам, як трэба перабудаваць работу прамысловасьці, як трэба па-бальшавіцку кіраваць вытворчасьцю. Нажаль, нашы гаспадарнікі, былое партыйнае і савецкае кіраўніцтва не зразумелі гэтага. І трэба прама сказаць, што гэтыя пастановы ЦК у нашай рабоце да апошняга часу не знаходзілі свайго вычарпальнага праламленьня.

Вы ўсе напэўна ведаеце, што на чале гаспадарчага кіраўніцтва вашай фабрыкі «Сьцяг індустрыялізацыі» да апошняга часу стаяў трацкіст Палавіцкі, які, займаючы пасаду тэхнічнага дырэктара фабрыкі, усяляк шкодзіў рабоце. Многа паламаных варштатаў не адрамантавана па яго віне, многа каштоўнейшых рабочых прапаноў не рэалізавана па віне Палавіцкага. А людзі, якія згубілі бальшавіцкую пільнасьць, доўгі час цярпелі на чале гаспадарчага кіраўніцтва фабрыкай гэтага трацкіста Палавіцкага, пакуль апошні ў гутарцы з рабочымі выпадкова ня выявіў сваё сапраўднае трацкісцкае нутро, гаворачы, што пастанова ЦК аб транспарце зьяўляецца... ідэяй Троцкага. Вось з-за такіх людзей, пралезшых у асобныя зьвеньні кіраўніцтва нашай прамысловасьці, і з-за людзей, якія аказваюцца няздольнымі «раскусіць» гэтыя манэўры клясавага ворага, мы ня выконваем прамфінпляну. Справа Палавіцкага зьяўляецца сур'ёзным сыгналам для ўсёй партыйнай арганізацыі аб неабходнасьці самай завостранай штодзённай рэвалюцыйнай пільнасьці кожнага камуніста, кожнага рабочага, кожнага калгасьніка на ўсіх вучастках сацыялістычнага будаўніцтва.

Трэба проста сказаць, што ў вас на фабрыцы «Сьцяг індустрыялізацыі» работа пастаўлена з рук вон дрэнна. Нядаўна я і старшыня ЦКК КП(б)Б тав. Лычоў прайшлі па цэхах фабрыкі. У адным з цэхаў мы ўбачылі, што 20 работніц сядзяць каля агрэгату і нічога ня робяць, бо ім своечасова не далі патрэбных матэр'ялаў. Бязумоўна, у гэтым вінавата кіраўніцтва фабрыкі, асабліва загадчык цэхам, які з-за сваёй безгаспадарчасьці, нежаданьня перабудавацца зрывае работу. А гэта б'е па кішэні рабочага, бо ён працуе зьдзельна, гэта б'е па інтарэсах усёй пралетарскай дзяржавы ў цэлым.

Непрымірымая і пасьлядоўная, жгучая барацьба за жалезную дысцыпліну, за апэрацыйнасьць у кіраўніцтве, за веданьне людзей, за ажыцьцяўленьне ўказаньняў, якія дадзены ў пастановах ЦК УсеКП(б) аб Данбасе і чыгуначным транспарце—нашы адны з важнейшых, асноўных задач.

Нам трэба перабудаваць работу ячэек у напрамку ўказаньняў пастановы ЦК КП(б)Б аб тым, што:

«Бюро ЦК патрабуе ад віцебскай партарганізацыі... канчаткова ліквідаваць сыстэматычныя прарывы ў рабоце прамысловасьці і сельскай гаспадаркі Віцебскага раёну.

Асабліва ЦК патрабуе рашучага пералому ў пастаноўцы гаспадарча-палітычнай і партыйнай работы на такіх буйнейшых прадпрыемствах, як «КІМ», «Сьцяг індустрыялізацыі», «Дзьвіна», умацаваўшы іх лепшымі, праверанымі работнікамі па лініі гаспадарчай, прафсаюзнай і партыйнай».

Ну, хіба цярпімы такія факты, калі частка камуністаў не займае авангарднай ролі на вытворчасьці, а ў пэўнай групе прадпрыемстваў, прыкладна на фабрыцы імя КІМ, з усяго складу членаў партыі толькі 30 проц. непасрэдна работае ў цэху? Трэба зрабіць наадварот: 70 проц. перакінуць на работу ля варштатаў, непасрэдна ў цэхі.

III. Зробім усе калгасы бальшавіцкімі, усіх калгасьнікаў—заможнымі.

Нам трэба таксама безадкладна забясьпечыць КРУТЫ пералом і ў галіне нашага кіраўніцтва сельскай гаспадаркай, у галіне барацьбы за ажыцьцяўленьне гістарычнай задачы, пастаўленай тав. Сталіным аб тым, каб зрабіць усе калгасы бальшавіцкімі, а калгасьнікаў—заможнымі.

Сяўбу ў гэтым годзе мы скончылі куды пазьней устаноўленага партыяй і ўрадам тэрміну. Асноўнае пытаньне—барацьба за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў, за ачыстку калгасаў ад клясава-варожых элемэнтаў—прашло міма былога кіраўніцтва.

У частцы калгасаў Віцебшчыны на пасады загадчыкаў гаспадарак, кладаўшчыкоў, вучотчыкаў пралезьлі кулакі, белагвардзейская свора, якая ўсялякім чынам імкнецца падарваць калгаснае будаўніцтва.

Між тым, паасобныя камуністы-«шляпы», пры гніла-лібэральным папусьціцельстве зьнятага зараз кіраўніцтва, фактычна ішлі на повадзе ў кулака.

Усё гэта, разам узятае, і зьяўляецца прычынай ганебнага адставаньня Віцебшчыны ў веснавой сяўбе. Нават і зараз мы цягнемся ў хвасьце па прапольных работах і па падрыхтоўцы да ўборачных работ. На сёньня прапалана ўсяго толькі 74 проц. А сенакашэньне выканана ўсяго толькі на 60 проц. Паўтараю, і на гэтым вучастку—у пытаньнях сельскай гаспадаркі нам патрэбен КРУТЫ пералом.

„Надыходзячы пэрыяд уборачнай кампаніі і збожжаздачы стане БАЯВОЙ ПРАВЕРКАЙ перабудовы радоў віцебскай партыйнай арганізацыі. ЦК лічыць, што віцебская партарганізацыя здолее па-бальшавіцку падтрымаць новае кіраўніцтва, зрабіць усе вывады з данай пастановы і пабудаваць сваю работу так, каб забясьпечыць своечасовую ўборку ўраджаю і датэрміновае выкананьне ўсіх абавязацельстваў па здачы дзяржаве сельгаспрадукцыі“. (З паст. ЦК).

Наш бальшавіцкі доўг, каб гэтае баявое ўказаньне ЦК КП(б)Б віцебскай арганізацыі было поўнасьцю і своечасова выканана. І Ў ВЫКАНАНЬНІ ГЭТАЙ ЗАДАЧЫ ВЯЛІКУЮ РОЛЮ ЗАКЛІКАНА АДЫГРАЦЬ ПОЎНАЕ І СВОЕЧАСОВАЕ ВЫКАНАНЬНЕ ПАСТАНОЎ ПЛЕНУМУ ГК І гарКК КП(б)Б АБ МАБІЛІЗАЦЫІ 75 КАМУНІСТАЎ І 50 КАМСАМОЛЬЦАЎ З ПРАДПРЫЕМСТВАЎ І ЎСТАНОЎ НА СТАЛУЮ РАБОТУ НА ВЁСЦЫ

* * *

Таварышы! Пастановы ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б)Б зьяўляюцца важнейшымі дакумантамі для ўсёй далейшай работы віцебскай партыйнай арганізацыі. Гэтыя пастановы зьяўляюцца для нас сур'ёзным папярэджаньнем. Тыя памылкі, якія мелі месца ў рабоце былога кіраўніцтва гаркому і гарсавету і ўсёй партарганізацыі, мы павінны ўлічыць, каб на будучы час не паўтараць іх. Мабілізуючы вакол новага кіраўніцтва партыйную і беспартыйную працоўную масу, мы павінны выцягнуць і выцягнем Віцебшчыну з паласы прарываў у рад перадавых раёнаў БССР. Барацьба за поўную рэалізацыю прамысловасьцю шасьці ўмоў т. Сталіна, за ажыцьцяўленьне ўказаньняў т. Сталіна аб тым, каб зрабіць усе калгасы бальшавіцкімі, а ўсіх калгасьнікаў—заможнымі, барацьба за своечасовую ўборку і датэрміновую здачу с.-г. прадукцыі дзяржаве, барацьба за тое, каб першы год другой пяцігодкі быў апошнім годам труднасьцяў—вось тыя баявыя і адказьнейшыя задачы, якія мы, бальшавікі Віцебшчыны, павінны абавязкова выканаць. (ПРАЦЯГЛЫЯ АПЛЁДЫСМЭНТЫ).

*) Падаецца па жывым запісе.

Неадкладным завяршэньнем сенауборкі ліквідуем прарыў!

УСЕ ТЭРМІНЫ САРВАНЫ! МАБІЛІЗУЕМ УСЕ СІЛЫ, ДАМО САКРУШАЛЬНЫ АДПОР КУЛАЦКІМ СПРОБАМ ПАДАРВАЦЬ КАРМАВУЮ БАЗУ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ.

СКОШАНА ПА РАЁНЕ НА 19-Е ЛІПЕНЯ:

	Натуральных сенажацей	Сеяных траў
Саўгасы	45,9 проц. пляну	81,5 проц. пляну
Камгасы	47,1 „ „	62,9 „ „
Калгасы	66,1 „ „	68,5 „ „
Аднаасобнікі	23,4 „ „	7,4 „ „
Разам	54 проц.	62,8 проц.

Убрана ад скошанага: Натуральных сенажацей — 51,4 проц. Сеяных траў — 54,8 проц.

ЧЫРВОНЫ СЬПІС

калгасаў, якія завяршылі сенауборку.

„ПРАГРЭС", БАБІЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ КАЛГАСУ ПУДЗІКАЎ).
„БАЛЬШАВІК", БАБІЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ ДАДОНАЎ).
„НОВЫ СЬВЕТ", МІХАЛЁЎСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ КАЛГАСУ ЛІВОНАЎ).
ІМ. КАЛІНІНА, СЬЛЯЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ РАЗУМОЎСКІ).
„КУЛЬТУРНЫ ФРОНТ", В.-ЛЕТЧАНСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ.
„Ч. ЗАРЫБНІКІ", ЗАМАСТОЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ ШЧАСНОЎСКІ).
„М. ЧЭРВІНА", ЗАМАСТОЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ.
„ВІЦЕБСКІ ПРАЛЕТАРЫ", В. ЛЕТЧАНСКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ ФІЛІМОНАЎ).
„ТРЭЦІ, РАШАЮЧЫ", БАБІЦКАГА СЕЛЬСАВЕТУ (СТАРШЫНЯ КРЭЙДА).

ЧОРНЫ СЬПІС

сельсаветаў і калгасаў, якія ганебна зрываюць сенауборку.

Міхалёўскі (старшыня Мінакоў).
Сьляцкі (старшыня Яршоў, сакратар ячэйкі ТРУХАНАЎ).
Даўжанскі (старшыня ПІСКУНОЎ, сакратар ячэйкі ГАРАДЗЕЦКІ).

КАЛГАСЫ:

Імя Чарнякова, Віцебскага сельсавету (старшыня ДЗІКЛЕНАЎ, сакратар ячэйкі ШАХМЕТАЎ).
„ПАБЕДА", Сьляцкага сельсавету.
„ЧЫРВОНЫ КАСТРЫЧНІК", Міхалёўскага сельсавету (старшыня ПАТОЦКІ).
„ВАЛІНА", Міхалёўскага сельсавету (старшыня ЛЕБЕДЗЕЎ).
„ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА", Замастоцкага сельсавету (старшыня КАМЛЕЎ).
Імя СТАЛІНА, Рудакоўскага сельсавету (старшыня МАКСІМАЎ).
„ДРУГАЯ ПЯЦІГОДКА", Бабіцкага сельсавету (старшыня ДЗЯНІСЕНАЎ).
„ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ", Даўжанскага сельсавету.

АЧЫСЬЦІЦЬ КАЛГАС АД КУЛАЦКАГА КУПЯ.

Калгас „Бараўскія", Ялягінскага сельсавету, мае ўсяго 100 га балотнай сенажаці і не ўбраў 60 га скошанай.

Старшыня калгасу Цярэшчанка ганебны прарыў у ходзе сенауборкі тлумачыць выключна тым, што ў калгасе не хапае рабочай сілы.

У той-жа час ён не прымае пад увагу, што класавы вораг, які ўпоўз у калгас, у яго, Цярэшчанкі, пад носам праводзіць шкодную работу, накіраваную на зрыў сенауборкі.

Былы старшыня калгасу—кулак Прахарэнка Харытон, які ўцёк і ўхіліўся ад суда за шкодніцтва і растрату ў калгасе, агітуе калгаснікаў: «Пры мне вы лягчэй працавалі, а зараз вас патрабуюць жорсткай дысцыпліны».

Былыя кулакі Прахарэнка Харытон, Раўкоў Сьцяпан, Макеева, Дарожкіна Барбара агітуюць супроць выкананьня норм. Ня дзіўна, што пасьля гэтага 15 жанчын, 6 мужчын і 12 падлеткаў штодня ня выходзяць на работу.

Вось дзе прычыны прарыву ў тым, што ворагі, якія захаваліся ў калгасе, беспакарана, не сустракаючы адпору, праводзяць шкодную работу, а „пляны" Цярэшчанка, не прымаючы ніякіх мер супраць ворага, не змагаецца з ім.

У калгасе маецца шмат выпадкаў раскрадваньня калгаснай маёмасьці, але абследчыкі не прыцягнуты да гэтага часу. Старшыня калгасу Цярэшчанка тлумачыць адсутнасьць абследаваньня тым, што „няма яшчэ часу ўзяцца".

Калгас „Бараўскія" патрабуе неадкладнай ачысткі ад кулацкіх варожых элементаў, ад кулакоў і падкулачнікаў. Кіраўніцтва неабходна ўмацаваць адданымі, моцнымі бальшавікамі.

Азаронак.

28 ліпеня, а 6 гадз. увечары, у памяшканьні 2-га Беларускага тэатру адкрываецца

ЧАРГОВЫ ПЛЕНУМ ВІЦЕБСКАГА ГАРАДЗКОГА САВЕТУ.

На абвестцы дню:

1. Пастанова ЦК КП(б)Б аб кіраўніцтве віцебскага гарсавету і далейшыя задачы гарсавету.
2. Арганізацыйныя пытаньні.

На пленум у абавязковым парадку павінны зьявіцца члены і кандыдаты гарадзкога савету, а таксама кіраўнікі прадпрыемстваў, установ і арганізацый.

Члены і кандыдаты ЦК КП(б)Б, ЦКК, ЦВК СССР, члены гаркому КП(б)Б, гарКК-РСІ, гарпрафсавету, гаркому ЛКСМБ, члены і кандыдаты гарсавету, б. чырвоныя партызаны і чырвонагвардзейцы на пленум праходзяць па сваіх мандатах, астатнія—па запрашальных білетах.

На пленум запрашаецца таксама савецкі актыў, не заняты ў гэты час сваёй асноўнай работай.

Канец артыкулу А. В—скага.

ні ў якой меры і ступені ня выступіў супроць імпэрыялізму. Наадварот, ён сам і ёсьць арганічнае зьвяно ў імпэрыялістычнай палітыцы міжнароднай буржуазіі.

Сыянізм да вайны ў значнай меры падтрымліваў нямецкі імпэрыялізм у яго палітыцы на бліжнім Усходзе. Сыянізм зараз поўнасьцю і цалкам падтрымлівае ангельскі імпэрыялізм, прадстаўляючы сабой аддзел ангельскага форэгін-офіса (міністэрства замежных спраў) і Інтэліджэнс - сэрвіс. Пад фігавым лісточкам «яўрэйскага дому» ангельскі імпэрыялізм пануе ў Палестыне, душыць і грабіць каленіяльныя народы.

Прабаваць паказаць сыянізм, як рух яўрэйскай дробнай буржуазіі, якая руйнуецца і таму шукае выхаду ў Палестыне,—як гэта прабуе рабіць Чарняўскі,—гэта яўная ідэалізацыя сыянізму. Гэта азначае на «павышанай аснове» паўтараць цьверджаньне яўрэйскіх нацыялістаў аб тым, што яўрэйскі нацыяналізм зьяўляецца толькі абарончым, але не наступаючым, што яўрэйскі нацыяналізм зьяўляецца, як гэта пісаў у свой час нацыяналіст Сосіс, рэакцыяй супроць антысэмітызму. Падобнае цьверджаньне імкнецца таксама ўнушыць такую мысьль, быццам яўрэйскай буржуазіі ня існуе, што яе шчасьце—гэта «яўрэйскае шчасьце», што яе багацьце на пяску трымаецца.

А хто гэта так плача, надрываецца над „няшчаснай" яўрэйскай буржуазіяй? У чыіх гэта інтарэсах? Адказ ясны—гэта кракадзілавыя сьлёзы яўрэйскай буржуазіі.

Гэта ж сапраўды «пища для богов», як пісалі калісьці. Узброены да зубоў сыянізм (успомнім хаця б аб легіёнах Жабацінскага, аб дзесятках поўваенных сыяністычных фашысцкіх «спартыўных» арганізацый) паказаць у ролі пакрыўджанага і зьнявжанага. Партыю Ротшыльдаў маляваць у фарбах «руйнуючайся» дробнай буржуазіі, якая ўпадае ў роспач.

Да рэчы, ведама, што сыяністам быў такі «дробны буржуй», як барон Ротшыльд. Сыяністаў падтрымліваў барон Гінцбург, адзін з уласьнікаў Ленскіх залатых прыіскаў, адзін з натхніцеляў ленскага расстрэлу. Відным сыяністам зьяўляецца сэр Гербэрт Сэмюэль (былы міністар Брытанскай імпэрыі, сучасны лідэр лібэралаў) і г. д.

Сыянізм — гэта партыя яўрэйскай фінансавай алігархіі, з яе імкнуцца прадставіць як нацыянальна вызваленчы рух.

Пастанова ЦК КП(б)Б ад 28-га студзеня 1933 г., пастанова бюро ЦК і прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б ад 23 лютага, рашэньні сакавіцкіх пленумаў ЦК КП(б)Б поўнасьцю ўскрылі гэтыя клясава-варожыя вылазкі, мабілізавалі ўсю КП(б)Б на барацьбу за пралетарскі інтэрнацыяналізм.

ЦК КП(б)Б ударыў па гнілым лібэралізьме, клясава варожых вылазках, якія мелі месца ў НКАсьветы, БДВ і г. д., і прыняў рашучыя меры да ачышчэньня гэтых устаноў ад клясава-варожых элемэнтаў і ўзмацненьня іх бальшавіцкім кіраўніцтвам.

У гэтых рашэньнях ЦК КП(б)Б і ў лісьце тт. Гікало і Галадзеда ў ЦО „Праўду" падкрэсьліваецца аслабленьне клясавай пільнасьці, наяўнасьць гніла лібэральных адносін да клясавага ворага.

«ЦК КП(б)Б і Саўнарком прызнаюць,—пішуць тт. Гікало і Галадзед у сваім лісьце адносна справы Сьцяпуры,—што партыйныя і савецкія арганізацыі Беларусі не вядуць бальшавіцкай барацьбы за асноўныя прынцыпы інтэрнацыяналізму і ў радзе выпадкаў патураюць буржуазна-кулацкім нацыяналістычным элемэнтам».

„Нягледзячы на неаднаразовыя ўказаньні і перасьцярогі з боку ЦК УсеКП(б), партыйныя і савецкія арганізацыі Беларусі не зрабілі для сябе сапраўды бальшавіцкіх вывадаў з урокаў нацдэмаўшчыны, прышчэпаўшчыны—разьбітых, але яшчэ недабітых у БССР, і якія актывізуюцца ў апошні час".

Гэта падкрэсьлівае, наколькі актуальнай зьяўляецца барацьба супроць буржуазнага нацыяналізму, супроць клясавага ворага, які часта выступае пад фальшыва-нацыянальным сьцягам.

Вялікадзяржаўны шавінізм ёсьць і застаецца галоўнай небясьпекай. Але гэта ні ў малейшай ступені не адмаўляе неабходнасьці асобага завастрэньня барацьбы супроць рэштак разгромленага, але недабітага контррэвалюцыйнага нацдэмакратызму і яго прыхвасьняў.

Барацьба за пралетарскі інтэрнацыяналізм —была і надалей застаецца неадымнай часткай усёй работы КП(б)Б, адной з важнейшых яе частак.

Асабліва ўзрастаюць тут задачы чысткі партыі, якая павінна выгнаць з партыі ўсе нацыяналістычныя элемэнты, якія прыкрываюцца партбілетам.

За граніцай.

Заява савецкай дэлегацыі на пятым пасяджэньні такійскай канфэрэнцыі.

У пачатку пятага пасяджэньня савецкая дэлегацыя абвясьціла мэмарандум, у якім указваецца, што савецкая дэлегацыя лічыла і лічыць немэтазгодным уступаць у дыскусію па пытаньні аб бясспрэчным праве аднаасобнай уласнасьці СССР на КУЧ і базуючыся на дакумантах і дакладных фактах, з вялікай яснасьцю растлумачыла манчжурскай дэлегацыі бязгрунтоўнасьць і неправамернасьць з пункту гледжаньня існуючых дагавароў усякіх спроб адмаўляць або нават ставіць пад сумненьне савецкія правы на належачую Савецкаму саюзу, як цалкам пабудаваную на працоўныя грошы народаў СССР, дарогу. Савецкая дэлегацыя лічыць карысным, каб унікнуць далейшых непаразуменьняў, з усёй яснасьцю падкрэсьліць, што асновай перагавораў павінны быць тыя міжнародныя дагавары і згоды, якія дакладна вызначаюць статут КУЧ і якія зьяўляюцца абавязковымі для абодвух бакоў.

У мэмарандуме падкрэсьліваецца, што толькі пэкінская і мукдэнская згоды і агавораныя ў іх пункты кантракту 1896 году на пабудову і кіраваньне КУЧ і пункты статуту КУЧ зьяўляюцца тэй бясспрэчнай міжнароднай праўнай базай, на аснове якой могуць і павінны весьціся даныя перагаворы. Савецкая дэлегацыя ня можа ўступаць у дыскусію з манчжурскай дэлегацыяй па пытаньнях агульнай палітыкі СССР у адносінах да Кітаю і лічыць пазбаўленымі падстаў спробы манчжурскай дэлегацыі проціпаставіць дэклярацыі савецкага ўраду 1919—1920 гг. міжнародным дагаварам і згодам, абавязковым для Манчжоу-Го.

У мэмарандуме ўказваецца, што, паводле прызнаньня манчжурскай дэлегацыі, мэтад вылічэньня кошту дарогі на аснове расходаў на яе пабудову, які ўжыт савецкім урадам, базуецца на пэкінскай і мукдэнскай згодах. Савецкая дэлегацыя таму ня можа згадзіцца з заявай манчжурскай дэлегацыі аб тым, што яна ня згодна кіравацца бясспрэчнымі пунктамі пэкінскай і мукдэнскай згоды толькі таму, што лічыць гэтыя пункты для сябе нявыгоднымі, бо гэта знаходзіцца ў супярэчнасьці з агульна-прынятымі міжнароднымі нормамі і запэўненьнем добрасумленна захоўваць гэтыя згоды, якія былі дадзены ў ноце манчжурскага ўраду ад 12 сакавіка 1932 г.

У мэмарандуме выказваецца надзея, што ў далейшым ня будзе спрэчак аб мэтадзе вылічэньня кошту КУЧ

Далей указваецца, што савецкая дэлегацыя прывяла дакладныя і дакумантальна-ўгрунтаваныя лічбы кошту КУЧ у 411 019.989 залатых рублёў, у той час, як манчжурская дэлегацыя не паведамляе, якім чынам яна прышла да вызначэньня будаўнічага кошту дарогі ў 226.908.508 залатых рублёў.

Савецкая дэлегацыя ня можа згадзіцца з цьверджаньнем манчжурскай дэлегацыі, што маёмасьці КУЧ, захваченыя мукдэнскімі ўладамі, не павінна быць аб'ектам выкупу, бо захват чужой маёмасьці ня робіць захватніка законным уласьнікам захвачанай маёмасьці. Гэта тым больш здаецца натуральным, што манчжурскі ўрад закляймiў тую палітыку парушэньня міжнародных дагавароў і абавязацельстваў, якую вялі мукдэнскія ўлады. Далей прыводзіцца пералік незаконных дзеяньняў былых мукдэнскіх улад, якія прывялі да захвату земляў КУЧ, Сунгарыйскай рачной флётыліі і тэлефоннай станцыі і спасыланьнямі на дагаворы і згоды даказваецца, што ўсе гэтыя мерапрыемствы былі актамі грубага гвалту і парушэньняў дагавароў. Нажаль, манчжурскі бок поўнасьцю ўнасьледваў аргумэнтацыю, да якой у свой час звярталіся мукдэнскія ўлады ў апраўданьне сваіх неправамерных дзеяньняў.

У мэмарандуме падкрэсьліваецца неўгрунтаванасьць спроб манчжурскага боку адмаўляць вялізарнае значэньне КУЧ у міжнародных зносінах і ў эканамічным разьвіцьці паўночнай Манчжурыі. Далей даказваецца неўгрунтаванасьць указаньня манчжурскай дэлегацыі на нібыта наяўнае разыходжаньне ў ацэнцы фінансавага становішча КУЧ у мэмарандуме савецкай дэлегацыі і ў заяве т. Літвінава. Мэмарандум не адмаўляе пагоршаньня фінансавага становішча КУЧ, а проста і адкрыта падкрэсьлівае гэты момант. Пры гэтым, аднак, указваецца, што справа ідзе аб часовым кан'юнктурным пагоршаньні, выкліканым выключна створанымі на дарозе за апошні час спэцыфічнымі ўмовамі, якія падрываюць нармальную дзейнасьць дарогі.

Наадварот, рад неабвержных фактаў, дакумантаў сьведчыць аб вялікай эканамічнай магутнасьці і ўстойлівасьці КУЧ. За 7 год, г. зн. з 24 па 30 год, дарога мела перавышэньне даходаў над эксплёатацыйнымі расходамі ў 143 млн залатых рублёў, г. зн у сярэднім звыш 20 млн. залатых рублёў у год. Манчжурская дэлегацыя лічыць гэтыя лічбы перапавялічанымі, думаючы, што крэдытаваньне ахоўных войск і кітайскіх урадавых устаноў, утрыманьне паліцыі і зусім дармовых, грузавых і пасажырскіх перавозак зьяўляецца натуральным абавязкам дарогі. Савецкая дэлегацыя ня можа згадзіцца з падобным уяўленьнем аб рабоце камэрцыйнага прадпрыемства. КУЧ робіць вайсковыя перавозкі, наперакор пэкінскай і мукдэнскай згодам, дармова. Вось чаму дарога разглядала ўсе расходы па крэдытаваньні ахоўных войск, якія дасягнулі на 1 студзеня 1932 г. 40 млн. залатых рублёў, як доўг кітайскага, а цяпер манчжурскага ўраду. Манчжурскі бок прабуе паказаць гэтыя расходы КУЧ, як кампэнсацыю за вызваленьне КУЧ ад выплаты ўсіх падаткаў і збораў, у той час, як паміж гэтымі двума пытаньнямі няма ніякай сувязі, бо вызваленьне ад падаткаў і збораў прадугледжана кантрактам і статутам дарогі. Апрача таго, савецкі ўрад добраахвотна прадаставіў гаспадарку тэрыторыі, па якой праходзіць КУЧ, рад ільгот і прывілей і, у прыватнасьці, права ўдзелу ў прыбытках, што з надзбыткам кампэнсуе кітайскія ўлады за тыя значна-ўрэзаныя, напісаныя дагаварам ільготы, якімі КУЧ карыстаецца.

Падкрэсьліваючы, што цана, названая савецкім урадам, цалкам справядліва і ўмераная мэмарандум указвае, што савецкая дэлегацыя ня лічыць патрэбным яшчэ раз супастаўляць названую савецкім урадам пакупную суму з тэй сумай, якую японскі ўрад згаджаўся заплаціць за вучастак Куанчэн цзы-Лао-Шаогау ў 106 клм. Яна толькі прапануе манчжурскай дэлегацыі прызадумацца над тым фактам, што прапанаваная ёй выкупная сума за ўсю КУЧ з усімі прадпрыемствамі складае ў залатых іенах суму меншую, чым тая, якую японскі ўрад згаджаўся заплаціць за невялікі вучастак дарогі, які ня мае ні дапаможных прадпрыемстваў, ні колькі-небудзь значных штучных пабудаваньняў, ні тым больш таго значэньня, якое мае КУЧ у цэлым.

Мэмарандум падкрэсьлівае, што выкупная сума, прапанаваная савецкім урадам, значна ніжэйшая за тыя вялізарныя сродкі, якіх дарога каштавала народам СССР, і што савецкая дэлегацыя лічыць немэтазгодным абмеркаваньне лічбаў, праводзімых манчжурскай дэлегацыяй, паколькі сама манчжурская дэлегацыя прызнае, што мэтады вылічэньня, прынятыя ў аснову савецкай дэлегацыяй, пунктуальна прадугледжаны існуючымі дагаварамі і згодамі. У мэмарандуме ўказваецца, што ў рэзультаце вялікіх укладаньняў на работы па падтрыманьні дарогі, КУЧ і яе прадпрыемствы знаходзяцца ў бліскучым становішчы, за выключэньнем тых вучасткаў Усходняй лініі, дзе ў рэзультаце невыстарчальнай аховы і апошніх падзей дарога падпадала і падпадае вялікім разбурэньням.

У заключэньне савецкая дэлегацыя ўказвае, што яна намерана і ў далейшым рабіць усё, што ад яе залежыць, для таго, каб перагаворы працягваліся па лініі прыязнага, дзелавога і спакойнага абмеркаваньня і прывялі да пасьпяховых рэзультатаў.

АБ ДАРОЖНЫМ БУДАЎНІЦТВЕ.

Пастанова бюро гаркому КП(б)Б.

1. Адобрыць мерапрыемствы фракцыі гарсавету Аўтадору аб пабудове 3,2 клм. дарогі Віцебск-Чэпіна сіламі аўтадораўскай арганізацыі.

Прапанаваць усім калектывам і ячэйкам КП(б)Б, фракцыі гарпрафсавету, гаркому ЛКСМБ уключыцца ў кампанію па пабудове гэтага вучастку, дапамагаючы аўтадораўскім калектывам і ячэйкам арганізаваць суботнікі, уцягваючы шырокія колы працоўных у дарожнае будаўніцтва і асабліва на гэты вучастак, з разьлікам адпрацоўкі ня менш аднаго дню кожным працоўным і трох дзён—кожны аўтадораўцам.

2. Зацьвердзіць вызначаныя гарсаветам Аўтадору кантрольныя лічбы па дарожным будаўніцтве па кожным прадпрыемстве, установе, прапанаваўшы ўсім партыйным, камсамольскім і прафсаюзным арганізацыям забясьпечыць поўнае і своечасовае іх выкананьне. Уся работа па арганізацыі суботнікаў павінна быць цесна ўвязана з замацаваньнем аўтадораўскай работы на прадпрыемствах і ўстановах, для чаго вылучыць лепшых, правераных камуністаў і камсамольцаў, лепшых ударнікаў абароннай работы.

3. Абавязаць тав. Сычова (вучдор 701) забясьпечыць гэты вучастак усім неабходным інвэнтаром і машынамі, а таксама бесьперабойнай работай камнедрабілак.

4. Для апэрацыйнага кіраўніцтва ажыцьцяўленьнем гэтай пастановы скласьці апэрацыйную пяцёрку ў складзе тт.: Квінта, Бляхман, Грыдзюшка, Сурганаў («В. П.»), Новікаў (гарпрафсавет) Прапанаваць гэтай пяцёрцы забясьпечыць поўнае і своечасовае выкананьне работ на гэтым вучастку.

Сэкратар гаркому КП(б)Б Жураўлёў.

ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНАЯ ДЭЛЕГАЦЫЯ ПІАНЭРАЎ БІРА-БІДЖАНУ Ў ВІЦЕБСКУ.

Сёньня, а 4 гадзіне дню, у Віцебск прыяжджае інтэрнацыянальная дэлегацыя піанэраў Біра-Біджану ў складзе 4-х чал.

Прыезд інтэрнацыянальнай дэлегацыі ў Віцебск мае вялікае палітычнае значэньне для ўзмацненьня шэфства БССР над Біра-Біджанам і як адказ на дасланыя піанэрамі БССР у Біра-Біджан два культвагоны.

Дэлегацыя наведае прадпрыемствы Віцебшчыны, азнаёміцца з іх дасягненьнямі і падзеліцца вопытам работы піанэрарганізацыі Біра-Біджану, з якой віцебская піанэрарганізацыя ўступае ў сацыялістычнае спаборніцтва.

Камсамольскі калектыў шчаціна-шчотачнага камбінату рыхтуе падарункі для дэлегацыі.

31 ліпеня ў Белдзяртэатры адбудзецца інтэрнацыянальны вечар трох зьмен

„Даволі нас, спэцыялістаў трымаць ў габінэтах".

(Ліст тэхнікаў)

Абмеркаваўшы апошнія пастановы ЦК УсеКП(б) і СНК аб перабудове сыстэмы кіраўніцтва на чыгунцы і па Данбасе, лічым, што гэтыя пастановы датычацца ня толькі чыгункі і Данбасу, але і ў значнай ступені і да іншых прамысловых прадпрыемстваў, у тым ліку і да нашай акулярнай фабрыкі.

ЦК і СНК у сваіх пастановах патрабуюць каранного пералому ў перабудове ўсёй сыстэмы тэхнічнага кіраўніцтва прадпрыемствам з мэтай набліжэньня тэхнікаў непасрэдна да цэху, да варштату, да рабочай масы. Паглядзім як скарыстоўваюць нас, тэхнікаў акулярнай фабрыкі. Пасадзілі нас у габінэтах, адарвана зусім ад цэхаў, ад працэсаў вытворчасьці.

З маючыхся 10 тэхнікаў толькі 2 працуюць у цэхах. Астатнія скарыстоўваюцца для ўсялякай работы. Тэхнік Шунькін працуе ў мэханічным цэху па выпісцы нарадаў. Тэхнік-канструктар Цалятнікаў скарыстоўваецца для работы ніжэй яго разраду і большы час ён скарыстоўваецца на выпісцы і капіроўцы чарцяжоў. Тэхнік Генін—загадчык капітальнага будаўніцтва і плянава-папераджальнага рамонту, а фактычна кіруе... 2 сталярамі і 2 бляхарамі. Стары тэхнік-оптык Фішкова, працуе ў якасьці загадчыцы сэкцыі стандартызацыі, а ў той жа час шліфавальны цэх адчувае вялікую патрэбу ў тэхніку-оптыку, бо цэх працуе без усялякага тэхкіраўніцтва і знаходзіцца ў глыбокім прарыве, якасьць прадукцыі даходзіць да 50 проц. годнага шкла.

Інжынэр Кучынскі, тэхкіраўнік, зусім рэдка бывае на фабрыцы, у цэхах. І гэта ў той час, калі шліфавальны цэх ганебна адстае і працуе ўсьляпую, без тэхкіраўніцтва, аддзел тэхнармаваньня зусім адсутнічае, нормы не абгрунтаваныя.

Вось малюнак скарыстаньня тэхнікаў на фабрыцы. А выніку такога становішча моцна адчуваюцца на рабоце фабрыкі. Рэзультатам гэтага фабрыка мела ў першым квартале выкананьне прамфінпляну толькі на 30 проц., брак дасягаў 7 проц. і замест зьніжэньня сабекошту маем павялічэньне на 22 проц. і г. д.

Апошнія пастановы ЦК і СНК абавязваюць партыйныя, гаспадарчыя і прафсаюзныя арганізацыі карэнным чынам перабудаваць сыстэму тэхнічнага кіраўніцтва прамысловасьцю і ў першую чаргу накіраваць тэхнікаў у цэхі.

Мы патрабуем неадкладнай перабудовы сыстэмы тэхнічнага кіраўніцтва на нашай фабрыцы. Даволі нас, спэцыялістаў трымаць у габінэтах.

Група тэхнікаў акулярнай фабрыкі: Хазін, Цалятнікаў, Жаваронкаў, Стальмашэўскі, Фёдарава, Генін.

Ад рэдакцыі.

Лісту тэхнікаў акулярнай фабрыкі рэдакцыя надае вялізарнае палітычнае і практычнае значэньне. Гэты ліст зусім яскрава гаворыць аб нездавальняючай пастаноўцы тэхнічнага кіраўніцтва на акулярнай фабрыцы і зьяўляецца сур'ёзным сыгналам, што справа з тэхнічным кіраўніцтвам і на астатніх віцебскіх прадпрыемствах абстаіць нездавальняюча. Імена гэта і зьяўляецца аднэй з асноўных прычын ганебнага адставаньня віцебскай прамысловасьці

Пастановы ЦК УсеКП(б) і СНК аб транспарце і Данбасе, патрабаваньне ЦК КП(б)Б «канчаткова ліквідаваць сыстэматычныя прарывы работы прамысловасьці і сельскай гаспадаркі Віцебскага раёну» ставяць першачарговай задачай НЕАДКЛАДНУЮ ПЕРАБУДОВУ ТЭХКІРАЎНІЦТВА НА ЎСІХ ПРАДПРЫЕМСТВАХ ГОРАДУ. Вось такога практычнага адказу на пастанову ЦК і СНК мы чакаем, па прыкладзе тэхнікаў акулярнай фабрыкі, ад усіх ІТС, усіх інжынерна тэхнічных работнікаў Віцебску. У сваю чаргу трыкутнік акулярнай фабрыкі павінен падтрымаць і неадкладна рэалізаваць каштоўнейшую прапанову групы тэхнікаў сваёй фабрыкі.

25 ліпеня, а 7 гадз. увечары, у памяшканьні Палаца працы (пакой № 11) склікаецца

ПАШЫРАНЫ ПЛЕНУМ ГАРПРАФСАВЕТУ З УДЗЕЛАМ ПРАФАКТЫВУ.

На абвестцы дню:

1. Даклад аб задачах прафарганізацыі на аснове рашэньня ЦК КП(б)Б аб становішчы віцебскай арганізацыі.
2. Арганізацыйныя пытаньні.

ГСПС прапануе старшыням ФЗМК, пад іх асабістую адказнасьць, забясьпечыць актыўны ўдзел у рабоце пленуму ўсіх членаў ФЗМК, цэхкомаў і прафоргаў.

Сьпіс таварышоў, якія павінны ўдзельнічаць на пленуме, прадставіць у ГСПС не пазьней 23 ліпеня, дзе атрымаць пропускі.

— Культпром гаркому КП(б)Б паведамляе, што маюцца месцы для паступленьня ў Магілёўскі палітасьветны тэхнікум на сэктары: на беларускі—6 месц, польсэктар—3 месцы, яўрэйскі сэктар—3 месцы.

— 22 ліпеня, у памяшканьні гарсавету пак. № 44, а 7 гадз. увечары, адбудзецца пленум сельска гаспадарчай сэкцыі.

БЕЛДЗЯРЖТЭАТР
Гастролі народных артыстаў рэспублікі братоў РОБЭРТА І РАФАІЛА АДЭЛЬГЕЙМ.
22 ліпеня Г. ГЕ
КАЗЬНЬ драма ў 4-х дзеях.
Пачатак а 9 гадз увечары. Білеты прадаюцца ў касе тэатру з 12—2 і з 5—9 гадз. Па калектыўных заяўках 25 проц. скідкі.
657—3—1

ДАВОДЗІЦЦА ДА ВЕДАМА ўсіх [illegible] устаноў і прыватных асоб, што з 3 ЛЕ ЗАВОДА № 3 ВОЛЬНА АД [illegible] АБ'ЯЗКІ
653—2—1 Заводкаўпіцтва.

ЗРК ФАБРЫКІ «ДЗЬВІНА»
ПРАДАЕ
СЯДЗЁЛКІ, ХАМУТЫ, ШЛЕІ, ДУГІ, КАЛЁСЫ ГРУЗАВЫЯ, ЛІНЕЙКІ, САНІ, АГЛОБЛІ І ІНШЫЯ РЭЧЫ.
Даведвацца штодзённа, акрамя выходных 7, 13, 19, 25, 31, у праўленьні ЗРК «Дзьвіна», Пралетарская Слабада.
655—2—1

ВІЦЕБСКІ ПЭДАГАГІЧНЫ РАБФАК робіць прыём на 1, 2 і 3 курсы завочнага сэктару.
Правілы прыёму як ва ўсе рабфакі.
Заявы і дакуманты пасылаць па адрасе: Віцебск, Валадарская, 58—15.
647—2—1

22 ліпеня, а 6 гадз. увечары, у памяшканьні гарсавету (пакой № 28)
адбудзецца пашыраная нарада
старшынь ЗРК, ЦРК і ТСТ, даркоопу па пытаньні дэцэнтралізаваных загатовак, падрыхтоўкі да плодагароднай кампаніі. Яўка старшынь і дырэктароў прадпрыемстваў гораду абавязкова.
ВІЦГАРСАВЕТ.
659—2—1

Адказны рэдактар А. М. КУРЦІК.

Гарліт № 12.

Друкарня „Камінтэрн", Бальшавіцкая, 10.